

بای اعتمادی موجود میان دو طرف گفتگوهای صلح افغانستان

راه به جایی نمی‌برد

ترجمه

عنوان‌های مهم

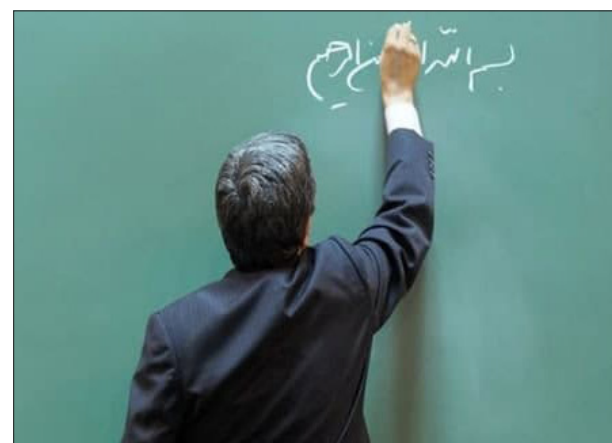
چرایی عدم پی‌گیری حادثه‌های تروریستی
تغییر حکومت‌ها و ساختارهای سیاسی در ۴۲ سال اخیر و
محول شدن اداره از یک سیستم و گروه به گروه دیگر جلو
تحقیق‌های سیستماتیک و تخصصی را گرفته است

۲

از چشم افتادن جایگاه «استاد دانشگاه»

بعضی از دانشگاه‌های خصوصی بیش از آن که
موسسه علمی باشند، بنگاه تجاری هستند

۵

«راه اصلی قانون اساسی است»

«طرح حکومت موقت طرح تاریک است. این که طالبان و حکومت فعلی چه می‌گویند معلوم نیست. در کل یک راه اصلی،
قانون اساسی است و راه دیگر انتخابات، هرکس که برنده شد، جنگ باید ختم شود.»

● حمایت از حکومت موقت مشروط به چگونگی رهبری وزارت صحت عامه
است. این موضوع را عطا محمد نور، رئیس اجرایی حزب جمعیت اسلامی گفته
است.
رابطه سیاسی عطا محمد نور با رئیس‌جمهور غنی پس از برکناری وزیر صحت تیره
شد و آقای نور در واکنش به این امر گفت: اگر حکومت کنونی در مورد وزیر صحت
عامه تجدید نظر نکند، او از طرح حکومت موقت حمایت می‌کند.

● عطا محمد نور در انتخابات ریاست‌جمهوری ۹۸ از رئیس‌جمهور غنی حمایت کرد
و با تشکیل کابینه حکومت، وزارت صحت عامه سهم عطا محمد نور شد. با آن که
وزیر صحت عامه به‌تازگی از مجلس نمایندگان رای اعتماد گرفته بود، اما به‌دلیل
آلوده بودن نزدیکان وزیر به فساد مالی، وزیر صحت از سوی رئیس‌جمهوری برکنار
شد.
پیش از عطا محمد نور، رحمت‌الله نبیل، رئیس پیشین امنیت ملی و از مخالفان

۲

دیگر خواندنی‌ها در این شماره

افق‌های ناروشن صلح

گروه طالبان در تصمیم‌گیری خود اختیار و صلاحیت ندارد

۳

ایستگاه مهربانی؛ گرمای محبت در سرمای سخت زمستان

مهربانی اهمیت دادن به دیگران است

● شمیم فروتن

● افغانستان کشوری است که سال‌هاست در آتش
جنگ می‌سوزد و ما هیچ عرصه‌یی را پیدا نمی‌توانیم
که به‌نجوی از جنگ، آسیب‌پذیر نشده باشد. فقر هم
از عمده چالش‌هایی است که از اثر جنگ‌های
پی‌درپی، اکثریت خانواده‌ها را با مشقت مواجه کرده
است.

زمستان‌های سخت و طاقت‌فرسای افغانستان که هر
لحظه زندگی آن‌ها را تهدید به مرگ می‌کند، برای
این خانواده‌ها درد بزرگیست.

با وجود بی‌برنامگی و

۵

در ۲۰۲۰ بیش از ۸۶۵ هزار مهاجر
از ایران و پاکستان برگشته‌اند

۲

تمرکز وزارت معادن
بر جذب سرمایه‌گذاری‌های
داخلی و خارجی

۲

شرایط جدید پرتگال
برای صدور ویزای طلایی

۷

توقف غنی‌سازی اورانیوم ایران
مشروط به رفع تحریم‌ها

۷

سیمون دوبوار؛

زنی که در خفا به اگزستانسیالیزم
معنا بخشید

مصاحبه کیت کرت پاتریک فیلسوف آمریکایی
با پیتر گیزن در شش سپتامبر ۲۰۱۹

۱

شرکت خدمات اینترنتی ضحاک تکنالوژی

- خدمات اینترنت از طریق بیسیم
- خدمات اینترنت از طریق کابل فایبر نوری
- خدمات اینترنت از طریق مایکرویف
- خدمات اینترنت از طریق وایست
- خدمات مکمل ای سی تی
- خدمات شبکه سازی
- خدمات دیتابیس

☎ 0786 873 535
✉ sales@ztechisp.com
🌐 www.ztechisp.com

نرخ اشتراک در روزنامه

مدت	هزینه اشتراک
یک سال	۶۰۰۰ افغانی
شش ماه	۳۰۰۰ افغانی
یک سال	۲۰۰ دالر
شش ماه	۱۰۰ دالر

RAH-E-MADANYAT DAILY

برای دریافت تازه‌ترین
خبرها، تحلیل‌ها و گفتگوها
به وب‌سایت ما مراجعه کنید:

madanyatdaily.com

دور دوم مذاکرات صلح امروز برگزار می شود

● راه مدنیت: نادر نادری، سخنگوی هیات مذاکره کننده دولت گفته که نشست مقدماتی دور دوم مذاکرات صلح میان هردو هیات برگزار شده است.

آقای نادری گفت که هر دو هیات نشست داشته و در این نشست فیصله شد که تیم‌های تعیین شده هر دو طرف برای بحث در مورد آجندا امروز شنبه (۲۰ جدی) کار را آغاز کنند.

از سویی هم، محمد نعیم، سخنگوی دفتر سیاسی طالبان در قطر نیز با نشر یک توییت مشابه گفته است که تیم‌های تعیین شده جهت بحث در مورد آجندای مذاکرات، امروز کار را آغاز خواهند کرد.

همچنین رییس جمهور غنی که در یک نشست در ننگرهار صحبت می کرد، گفت که حکومت به صلح متعهد است و هیچ کسی مانع صلح با عزت شده نمی تواند. معیار برای صلح این است که زعامت برخاسته از اراده ملت می باشد و اگر گروه طالبان خود را افغان می دانند باید آتش بس کنند. رییس جمهوری مبارزه مردم ننگرهار را در برابر داعش و سایر گروه های تروریستی بی نظیر خواند و تاکید داشت که این مسوولیت ماست، مردم را به ثبات برسانیم و طالبان باید افغانستان امروز را درک کنند.

در همین حال امرالله صالح، معاون نخست ریاست جمهوری افزود که مسوول طولانی شدن پروسه صلح نه حکومت، بل طالبان است، چون گروه طالبان با واقعیت های کنونی این کشور کنار نمی آید و آن را نمی پذیرد.

وی تصریح کرد که این بار حکومت می خواهد مذاکرات صلح بر اساس شریعت و سنت به پیش برود، اما گروه طالبان توافقنامه دوحه با امریکا را الگوی مذاکرات قرار داده و به این معنا است که موضوع اساسی بر سر قدرت است نه دین.

همچنین حبیبه سرابی، عضو هیات مذاکره کننده دولت افزود که دور دوم مذاکرات توام با «نگرانی ها و امیدها» است. در دور دوم مذاکرات بحث ها «سخت و نفس گیر» خواهد بود.

وزیر خارجه از افزایش

«خشم، ناامیدی و اضطراب» در پی ترورها می گوید

● راه مدنیت: محمد حنیف اتمر، وزیر امور خارجه کشور در صحبت تیلیفونی با وزیر خارجه ناروی با ابراز نگرانی از افزایش ترورهای هدفمند گفت قرار دادن عمدی روزنامه نگاران، کارمندان رسانه ها و فعالان جامعه مدنی از سوی طالبان «خشم، ناامیدی و اضطراب» را در میان مردم افزایش داد.

آقای اتمر می گوید که با توجه به از سرگیری دور دوم مذاکرات صلح، اطمینان از اینکه روند صلح در مسیر درست و نتیجه بی که مورد تأیید مردم افغانستان و حمایت از آن باشد، ضروری است.

وی به این باور است که صلح پایدار تنها با یک افغانستان دموکراتیک تامین می شود.

وزیر خارجه کشور تاکید داشت که با توجه به شرایط فوق، کابل می خواهد نه تنها با طالبان کار کند، بلکه به دنبال حمایت شرکای منطقه ای و بین المللی است تا طالبان را ترغیب کند به تعهدات خود در طول روند صلح احترام بگذارد.

آقای اتمر همچنان ابراز امیدواری کرد که کابل و ناروی بتوانند فضای سیاسی خود را در حمایت از اهداف مشترک و منافع خود شکل دهند. او خواستار همکاری مستمر این کشور در مورد جلب حمایت بیشتر شورای امنیت سازمان ملل از روند صلح افغانستان شد.

همچنین در این صحبت تیلیفونی دو طرف در مورد آخرین تحولات روند صلح افغانستان و از سرگیری دور دوم گفتگوهای مذاکرات بین دولت و طالبان در دوحه گفتگو کردند.

از سویی هم، اینه ماری اریکسن سریده، وزیر خارجه ناروی از حمایت کشورش در مورد روند مذاکرات صلح اطمینان داده و گفت که اسلو با کابل و واشینگتن همکاری خواهد کرد تا گفتگوهای صلح افغانستان به موفقیت برسد. خانم سریده خاطر نشان کرد که کشورش مشتاقانه منتظر تمدید توافق نامه همکاری استراتژیک (SPA) خود با افغانستان است که گروه ویژه بی در آن کار می کردند.

هند ریاست کمیته تحریم های طالبان را به عهده می گیرد

● تی اس تیرومورتی، نماینده هند در سازمان ملل گفت: از این کشور خواسته شده تا ریاست سه نهاد فرعی مهم شورای امنیت از جمله کمیته تحریم طالبان یا کمیته تحریم های ۱۹۸۸، کمیته مبارزه با تروریزم و کمیته تحریم لیبیا را به عهده داشته باشد. این اقدام پس از پیوستن هند به شورای امنیت به عنوان عضو غیر دائمی برای سال های ۲۰۲۱-۲۲ صورت گرفت.

شمسیه به ترکیه رفت

● شمسیه علی زاده، اول نمره عمومی کانکور از سوی کشور ترکیه در یکی از دانشگاه های معتبر استانبول در رشته طب، زمینه تحصیل برایش فراهم شد و روز جمعه رهسپار ترکیه شد.

گزارش

«راه اصلی قانون اساسی است»

«طرح حکومت موقت طرح تاریک است. این که طالبان و حکومت فعلی چه می گویند معلوم نیست. در کل یک راه اصلی، قانون اساسی است و راه دیگر انتخابات، هرکس که برنده شد، جنگ باید ختم شود.»

● سید مهدی حسینی گزارشگر

سیاسی رییس جمهوری ادعا کرده بود که تا چهارماه آینده، مردم افغانستان شاهد «دولت اسلامی افغانستان» خواهند بود. با شروع دور دوم مذاکرات دوحه، بحث حکومت موقت در افغانستان بالا گرفت. گزارش هایی وجود دارد که زلمی خلیل زاد، فرستاده ویژه امریکا برای صلح افغانستان نیز با پیام حکومت موقت به کابل آمده است. خلیل زاد با آن که با شماری از رهبران سیاسی در کابل دیدار کرده، اما رییس جمهور غنی حاضر به ملاقات با وی نشده است.

هم زمان با بگومگوها در خصوص حکومت موقت، رییس جمهور غنی این امر را مردود دانست و تاکید کرد که وظیفه اوست تا به اساس اراده مردم، دولت را به شکل قانونی به جانشین اش

بسپارد و حکومت موقت هم قابل پذیرش نیست.

آقای غنی که روز پنجشنبه

(۱۸ جدی) به ولایت ننگرهار در شرق افغانستان

سفر کرده بود، در سخنانی خطاب به گروه طالبان

گفت: «این گروه باید درک کنند که افغانستان امروز، دهه ۹۰ میلادی

نیست و این کشور بیش تر از آب و هوا، به صلح نیاز دارد.»

پس از نرده سال، افغانستان امروز با وجود چالش های وافر، در حوزه امنیت، تعلیم و تربیه، تحصیلات عالی، عرضه خدمات صحتی و ... پیشرفت های قابل ملاحظه ای دارد. در عین حال، کشور ما دارای قانون اساسی است که نسبت به قوانین کشورهای منطقه جامع و فراگیر به حساب می آید.

آزادی بیان، یکی از بزرگ ترین دست آوردها محسوب می شود که تعداد زیادی از کشورهای منطقه و همسایه های ما از داشتن آن محروم اند. بنابراین به گفته کارشناسان امور تمرکز به ایجاد حکومت موقت، تمامی این دست آوردها را با فروپاشی روبه رو می سازد.

افغانستان در طول جنگ چهل ساله خود، دو بار حکومت موقت را تجربه کرد: در سال ۱۹۹۲، گروه های مجاهدین حکومت داکتر نجیب الله را سرنگون و برای رهایی از خلائی قدرتی که بهمین آمده بود، تشکیل حکومت موقت را پیشنهاد و عملی نمودند. در آن زمان ظرفیت لازم برای اداره کشور وجود نداشت و در کوتاه ترین زمان منجر به بروز جنگ داخلی میان گروه های سیاسی شد.

دومین حکومت موقت پس از سقوط رژیم گروه طالبان به وجود آمد و با توافق نشست بن، اداره موقت با حمایت جامعه جهانی شکل گرفت. با این اداره موقت، ساختار نظام سیاسی فعلی چیده شد و در طول دو دهه ستون نظام سیاسی و دولت داری پایه ریزی شد.

در این رابطه، شماری از قانون گذاران معتقدند که در موجودیت قانون اساسی، طرح حکومت موقت منتفی است.

قاضی نذیر احمد حنفی، عضو مجلس نمایندگان به روزنامه راه مدنیت گفت: با تصویب قانون اساسی، فصل حکومت موقت به پایان رسید و طبق این قانون چندین دور انتخابات ریاست جمهوری و پارلمانی برگزار شده است.

این عضو مجلس نمایندگان افزود: تغییر قانون اساسی نیاز به برگزاری لویه جرگه دارد و نصاب لویه جرگه تکمیل نیست و به این لحاظ کسی نمی تواند به سوی حکومت موقت برود.

حنفی، حکومت تلفیقی را بدیل حکومت موقت می داند. به این معنی، بخشی از وزارت خانه ها

بررسی مشروعیت گروه طالبان در پنجشیر

● فردین فرهنگمند / پنجشیر

● نخستین برنامه مرکز مطالعات پنجشیر زیر نام «بررسی مشروعیت گروه طالبان از منظر احکام دینی، قوانین ملی و قواعد بین المللی» با حضور و سخنرانی استاد عزیز احمد حنیف، استاد آرش شهپرپور و استاد شاکر حیات و جمعی از استادان دانشگاه، مسوولان اداره های دولتی ولایت پنجشیر و دانشجویان برگزار گردید.

سخنرانان در این برنامه بر بررسی مشروعیت گروه طالبان از منظر دینی، قوانین ملی و بین المللی پرداختند.

در نخست استاد عزیز احمد حنیف، پژوهشگر علوم اسلامی و استاد دانشگاه با اشاره بر چگونگی شکل گیری گروه های مختلفی که از اوایل نظام سیاسی اسلام به وجود آمده بودند، ایدئالوژی امارت خواهی گروه طالبان را یک خواب و خیال دانسته گفت: نظام و عملکرد طالبان در تاریخ و منابع اسلامی جایگاه ندارد. وی هم چنان افزود: رفتار این گروه، در مخالفت با آموزه ها و اخلاقیات دینی بوده و برخوردشان را رفتاری تندروانه و افراط گراییانه قلمداد کرد.

در ادامه برنامه، استاد آرش شهپرپور، استاد دانشگاه حقوق و علوم سیاسی دانشگاه البیرونی با پرداختن به چگونگی عمل کرد گروه طالبان از نظر قوانین ملی، عمل کرد این گروه را مخالف همه قوانین نافذ در کشور دانسته، به ویژه ادعای طالبان را که معتقدند اجزای قوه سه گانه «مقتنه، اجراییه

مدنیت

در ۲۰۲۰ بیش از ۸۶۵ هزار مهاجر از ایران و پاکستان برگشته اند

● راه مدنیت: سازمان بین المللی مهاجرت (IOM) اعلام کرد که در سال سال ۲۰۲۰ میلادی بیش از ۸۶۵ هزار مهاجر افغان از ایران و پاکستان به کشور برگشته اند.

این سازمان با نشر گزارشی گفته است که بیشترین مهاجران افغان بدون اسناد در ۲۰۲۰ میلادی از ایران به کشور برگشته اند. پیش از این بزرگترین رقم برگشت مهاجران افغان از ایران در سال ۲۰۱۸ ثبت شده بود که در آن سال بیش از ۸۰۵ هزار نفر به افغانستان برگشته بودند.

طبق گزارش های سازمان بین المللی مهاجرت، دعوت کنندگان به دلیل محدودیت های وضع شده ناشی از موج دوم ویروس کرونا در ایران، رقم برگشت کنندگان مهاجران را کاهش داده است.

این گزارش با اشاره وضعیت فعلی افغانستان افزوده که پیش بینی می شود که در سال ۲۰۲۱ میلادی حدود ۶۵۴ هزار مهاجر فاقد اسناد قانونی از ایران باز خواهند گشت که دعوت کنندگان نیاز به کمک های بشر خواهند داشت. برای رسیدگی به وضعیت مهاجران بازگشته از ایران به کشور، در سال روان میلادی حدود ۳۰ میلیون دالر هزینه نیاز خواهد شد.

بر اساس معلومات سازمان مهاجرت، در سال ۲۰۲۰ میلادی بیش از شش هزار و ۷۰۰ تن به دلیل نداشتن اسناد قانونی از پاکستان به افغانستان برگشته اند.

در گزارش این سازمان آمده است که هر سال با سرد شدن هوا جریان برگشت مهاجران افغان بدون سند از پاکستان کاهش می یابد.

علاوه بر اروپا، هم اکنون بیش از پنج میلیون تن از مهاجران افغانستان در کشورهای همسایه مانند پاکستان و ایران زندگی می کنند. مهاجرت افغان ها به خارج از کشور به دلیل نا باوری ها، ناامنی و همچنین عدم اشتغال و بی یکاری و ده ها موارد دیگر صورت می گیرد.

تمرکز وزارت معادن بر

جذب سرمایه گذاری های داخلی و خارجی

● راه مدنیت: محمد هارون چخانسوری، وزیر معاون و پترولیم کشور می گوید که تمرکز این وزارت روی تسهیل جذب سرمایه گذاری های داخلی و خارجی در بخش سکتور صنایع استخراجی کشور است.

آقای چخانسوری با مسوولان اتاق تجارت و صنایع اندونیزیا، در مورد فرصت های موجود سرمایه گذاری در سکتور صنایع استخراجی از طریق ویدیو کنفرانس صحبت می کرد، با اشاره به ایجاد چارچوب حقوقی و پالیسی پایدار و قابل اعتماد برای سرمایه گذاری گفت که تمرکز ما روی تسهیل جذب سرمایه گذاری های داخلی و خارجی در سکتور صنایع استخراجی کشور است.

وی ضمن اشاره به روابط نیک میان دو کشور و ابراز امتنان از علاقمندی اتاق تجارت و صنایع اندونیزیا در سکتور صنایع استخراجی افغانستان، در مورد فرصت های موجود در این سکتور معلومات ارایه کرد.

همچنین در این نشست هر دو جانب روی نقش سرمایه گذاری و بهبود روابط دو کشور صحبت کردند.

طبق معلومات وزارت معاون و پترولیم، در پایان این نشست تصمیم گرفته شد تا تیم های تخنیکی از سوی دو طرف ایجاد گردد و در مورد مسایل تخنیکی پروژه های معادن و نفت و گاز گفتگو کنند.

در این دیدار فیض الله ذکی، سفیر افغانستان در جا کارتا، داکتر عارف رحمان، سفیر اندونیزیا در کابل و فخری طیب، رییس اتاق تجارت و صنایع اندونیزیا نیز حضور داشتند.

این در حالی ست که آقای چخانسوری در تاریخ (۱۳ قوس) گفت بود که در حدود ۲۳ ساحه معادن کشور به گونه غیرقانونی استخراج می شود.

او استخراج غیرقانونی معادن را به سه دسته تقسیم کرده بود که شامل، «اول، مردمی که از استخراج معدن تغذیه می کنند و این مردمی هستند که فقیر هستند، دوم، زورمندان هستند که در برخی مناطق به معدن چشم دوخته و بدون اجازه و بدون مالیات استخراج می کنند، سوم، دشمنان مردم افغانستان هستند که تروریزم را تقویت می کنند، می شوند.» بر اساس گزارش های نشر شده، در سروی که وزارت معادن و پترولیم کشور در پیوند به جیولوجی کشور با همکاری برخی نهادهای خارجی انجام داده، در کشور بیش از یک هزار و ۴۰۰ معدن کشف شده و ارزش مجموعی آن سه تریلیون دالر تخمین شده است.

قهرمانی دانشگاه هرات در جام فوتسال میلاد نبی

● آمريت ارتباطات و آگاهی عامه دانشگاه هرات روز جمعه اعلام کرد که این پوهنتون توانسته مقام قهرمانی جام فوتسال میلاد نبی(ص) را از آن خود کند. این مسابقات بین کارمندان اداره‌های دولتی ولایت هرات به حمایت از پروسهٔ صلح و از جانب ادارهٔ تربیت بدنی و ورزش، راه‌اندازی و برگزار گردیده بود.

افغانستان و چهار کشور دیگر خواهان پاسخ گویی ایران

● در اولین سالگرد سقوط هواپیمای اوکراینی در ایران، افغانستان و چهار کشور دیگر از دولت ایران خواهان ارایهٔ گزارش کامل و همه‌جانبه پیرامون این «فاجعه» شده‌اند. وزارت خارجه افغانستان جمعه، ۱۹ جدی اعلامیه پنج کشور عضو گروه بین‌المللی هماهنگی و پاسخ‌دهی به قربانیان پرواز PS۷۵۲ از جمله افغانستان را منتشر کرده است.

افق‌های ناروشن صلح

گروه طالبان در تصمیم‌گیری خود اختیار و صلاحیت ندارد

● دور دوم گفتگوهای صلح آغاز شده است. هیات دولت بر بنیاد توییت صدیق صدیقی در دور دوم مذاکرات، مشورت‌های اقشار مختلف جامعه را با خود دارند و اولویت این هیات قطع خشونت، آتش‌بس فوری و رسیدن به صلح جامع و پایدار است.

در دور نخست گفتگوهای صلح نیز هیات دولت، قطع خشونت و آتش‌بس فوری را اولویت کاری خود تعریف کرده بود، اما از آنجا که اولویت هیات گروه طالبان چانه‌زنی بیشتر و گرفتن امتیازهای بلندپروازانه بود، متأسفانه دوطرف موفق به آتش‌بس نشدند.

به گفتهٔ منابع دولتی، طالبان شدت جنگ را مطابق توان خود در بخش‌های مختلف کشور افزایش داده، حملات هدفمند را بر اهداف نرم در شهرهای عمده کشور شدت بخشیده و پس از آنکه از میدان‌های رودرروی جنگ ناامید شده‌اند، تمرکز جدی بر انفجارهای شهری عمدتاً بر غیر نظامیان را گسترش داده‌اند.

ذبیح‌الله مجاهد که خود را سخنگوی گروه طالبان می‌خواند، یک کلیپ ویدیویی را منتشر کرد که نشان می‌دهد آنان هنوز باور به آتش‌بس و رسیدن به صلح ندارند. در این ویدیو علیه حملات هوایی طیاره‌های بدون سرنشین امریکایی در ولایت لوگر انتقاد شده و با زبان جنگ‌جویانه به‌صورت تلویحی بیان می‌شود که جهاد طالبان صرف برای خروج نیروهای خارجی نه؛ بل بعد از آن نیز ادامه خواهد داشت.

در ویدیو به صراحت بیان می‌شود که جهاد این گروه تا زمانی ادامه دارد که روی زمین فساد باقی باشد. چیزی که در واقع خلاف توافق امریکا و طالبان است. در توافقی که زلمی خلیل‌زاد با هیات سیاسی گروه طالبان در قطر کرد، طالبان نتهت‌نا خود علیه اهداف امریکایی و منافع ایالات متحده امریکا دست به کار نخواهند شد که روابط خود با سایر گروه‌های تروریستی؛ از جمله القاعده را نیز قطع می‌کنند.

حال این سوال‌ها مطرح می‌شود که آیا دولت افغانستان با طالبان به یک آتش‌بس و صلح نسبی خواهند رسید؟ اگر چنین چیزی قابل تصور باشد چه زمانی را در بر خواهد گرفت؟ در مرحله سوم می‌توان امیدوار بود که بستر یک صلح جامع فراهم خواهد شد؟ به باور نگارنده، پاسخ این سوال‌ها دست کم برای دو سه سال آینده منفی است.

در مورد نیت دولت افغانستان برای رسیدن به صلح جای شکی باقی نیست. برای همین آتش‌بس فوری در اولویت کاری هیات دولت افغانستان قرار دارد، اما در طرف دیگر به‌خاطر اینکه هیات سیاسی طالبان در هر دور که به دوحه می‌رود، با اجندای از پیش تعریف‌شده نمی‌رود؛ بل در مشورت مستقیم و روزمره با رهبری این گروه در پاکستان، در گفتگوهای صلح صحبت می‌کند.

با این حساب به این زودی به صلح نخواهیم رسید. به قول یکی از بزرگان، صلح در افغانستان در کوتاه‌مدت زمانی متصور است که پاکستان از هزینه‌های جنگ در افغانستان خسته شود و به این باور برسد که افغانستان باثبات بیش از دیگران به‌نفع پاکستان است.

پروژه‌های تاپی، توتاپ، تاپ و کاسایک‌هزار نشان می‌دهد که رشد اقتصادی پاکستان و کل جنوب آسیا تا چه اندازه به افغانستان عاری از جنگ و خشونت وابسته است. هرگاه پاکستان به این درک برسد و منفعت صلح را بر منفعت تعریف‌کردهٔ جنگی خود در افغانستان بیشتر بداند، ما به صلح نزدیک می‌شویم. اینکه گفته‌اند هیچ گروه شورشی بدون حمایت خارجی توان ادامه اقدام‌های نظامی در برابر حتا یک دولت ضعیف را ندارد، حرف دقیق است. طالبان اگر حمایت خارجی نداشت نه در آغاز تشکیل می‌شد و نه بعد از آن در ۱۹ سال گذشته توان ادامهٔ جنگ در برابر ائتلاف بین‌المللی و دولت افغانستان را نمی‌داشت.

ما زمانی به‌صلح می‌رسیم که پاکستان از تمویل هزینه‌های جنگ افغانستان دست بردارد. در کنار این باید در سطح منطقه این توافق ایجاد شود که افغانستان عاری از جنگ، نه‌تنها کمک شایانی به رشد و توسعه کل منطقه می‌کند بل بر اقتصاد تمام آسیا اثر مثبت دارد.

در جنگ افغانستان کشورهای زیادی دست دارند، اما محور جنگ در اختیار پاکستان است. هرگاه پاکستان از این جنگ دست بکشد، دیگران روی کردشان را تغییر خواهند داد، چون فعلاً هزینه اصلی اقتصادی، حیثیتی و سیاسی جنگ در افغانستان را نیز پاکستان به دوش می‌کشد.

راه دوم رسیدن به صلح که آسان ولی به این زودی‌ها متصور نیست؛ این است که حکومت با طرح اجندای کلان تمام طرف‌های موثر سیاسی و اجتماعی کشور را یک‌سویه ساخته، همه را در جهت کمک به دولت و تضعیف گروه‌های تروریستی بسیج نماید.

اینکه امروزه مردم از نظام حمایت می‌کند و با طالبان هیچ دادوستدی ندارند و از دولت در برابر طالبان حمایت می‌کنند، امری روشن است. خیزش‌های مردمی علیه طالبان نمونهٔ بارز این حمایت است، اما طرف‌های سیاسی و اجتماعی در برخی موارد ملاحظاتی دارند که سطح همکاری با رهبری نظام را گاهی کاهش می‌دهد.

حرف اصلی در این است که رهبری نظام باید طوری برنامه‌ریزی و پلان‌گذاری کند که در دو جبهه علیه گروه طالبان مبارزه با قوت تمام ادامه یابد. جنگ در میدان سخت یعنی میدان‌های نظامی که بدون تردید با قدرت تمام جریان دارد و امید می‌رود این وضعیت ادامه یابد، اما جنگ در میدان نرم یعنی میدان سیاست داخلی و اجتماعی نیز باید طوری توسط مشاوران رهبری تدوین شود که کمترین اصطکاک داخلی برای نظام در برابر طالبان وجود نداشته باشد و همه طرف‌های سیاسی تمام توان خود را معطوف به مبارزه با طالبان نمایند.

بحث حکومت موقت از این نوع اصطکاک‌هاست. وقتی رهبری نظام، تعریف مشخص از دوست و دشمن و به‌خاطر نابودی طالبان برنامهٔ جامع داشته باشد و همه تلاش‌ها را در یک جهت قرار دهد؛ شکی وجود ندارد که همه با تمام توان در برابر طالبان خواهند ایستاد و هیچ‌کسی از داعیه‌هایی چون اداره موقت یا عبوری حتا حمایت تکتیکی و شعاری نیز نخواهد کرد.

غیر از این دو حالت و با توجه به عدم تمایل ایالات متحده امریکا در برخورد جدی با گروه طالبان، صلح در هاله‌یی از ابهام است و افق روشنی ندارد. اینکه دولت دروازه صلح را باز گذاشته و میز صلح را فعال کرده، قابل قدر است و باید روزی به صلح برسیم، ولی آنچه از گروه طالبان دیده می‌شود، این است که این گروه در تصمیم‌گیری خود اختیار و صلاحیت ندارد و به این سبب، امیدی به آمدن صلح به این زودی‌ها نیست.

چرایی عدم پی‌گیری حادته‌های تروریستی

تغییر حکومت‌ها و ساختارهای سیاسی در ۴۲ سال اخیر و محول‌شدن اداره از یک سیستم و گروه به گروه دیگر جلو تحقیق‌های سیستماتیک و تخصصی را گرفته است

● حامد علمی

● در این روزها پرسیده می‌شود که چرا پرونده‌های حادثه‌ها و ترورهای اشخاص مهم و سرشناس در کشور ما پی‌گیری نمی‌شود و عاملان آنها محاکمه نمی‌گردند؟ گره کار در کجاست و چه باید کرد؟ برای پاسخ به این پرسش‌ها نخست مقدمهٔ کوتاه داشته و بعد عوامل دخیل در این نابسامانی را برمی‌شماریم.

نخستین مساله‌یی که در این نوع پرسش‌ها باید به آن پرداخته شود؛ مقطع تاریخی این ترورهاست. باید مقطع

(شاخهٔ از علوم اجتماعی که در آن، طبیعت، وسعت، علت و کنترل رفتار مجرمانه در فرد و جامعه، نهادهای کنترل‌کننده و سازمان‌های اصلاح‌کننده مورد بحث قرار می‌گیرند) طب عدلی و انواع مختلف علوم کالبدشناسی و نمونه‌های نسلی مصروف تحصیل‌اند که در کشور ما شاید هیچ‌کس، متخصص و کارآموخته چنین رشته‌هایی نباشد یا هم اگر تحصیل‌یافته‌یی در این رشته‌ها داشته باشیم، انگشت‌شمارند. شاید هم در امور سیاسی و اقتصادی مصروف باشند.

قوانین ما دارای نواقص فراوان است و برخی از این قوانین دست و پای نهادهای عدلی و قضایی را بسته، طوری که دست‌اندرکاران ما نمی‌توانند موانع قانونی را به آسانی دور بزنند. این حقیقت را باید پذیرفت که قوانین نافذه کشور ما به ندرت امروزی و عصری می‌باشند و مقامات ما در راه عصری‌سازی نهادهای ذیربط به کندی عمل می‌نمایند.

برای کشف یک حقیقت جنایی و جرمی، داشتن وسایل و امکانات تخنیکی بسیار ضروری است. در دنیای امروزی ما همه امور کمپیوتری گردیده و وسایل پیشرفته و امروزی در عرصه‌های مختلف در خدمت بشر قرار دارد که این وسایل از یک طرف گران‌بهاست و از طرف دیگر برای به‌کارگیری آن، اشخاص ماهر و متخصص نیاز دارد که ما متأسفانه به فقدان وسایل و کارمندان آن مواجه هستیم. ما آزمایشگاه‌های پیش‌رفته که بتواند معاینات دقیق علمی را انجام دهد در اکثر رشته‌ها به‌خصوص جرم‌شناسی نداریم و یا اگر داریم اشخاص فوق‌العاده مسلکی که بتوانند از آن‌ها استفاده موثر نمایند، در کشور نیستند.

● ما آزمایشگاه‌های

پیش‌رفته که بتواند

معاینات دقیق علمی را

انجام دهد در اکثر

رشته‌ها به‌خصوص

جرم‌شناسی نداریم و یا

اگر داریم اشخاص

فوق‌العاده مسلکی که

بتوانند از آن‌ها استفاده

موثر نمایند، در کشور

نیستند.

طوری که ذکر گردید وسایل و امکانات کافی در دسترس نیست که تهیه این وسایل و پی‌گیری تحقیقات مستلزم بودجه وافر می‌باشد، اما ما متأسفانه نه وسایل در اختیار داریم و نه بودجه صدهامیلیون دالری، تا برای اثبات و ردیابی هر جرم و جنایت‌پیشه، آن را آزادانه مصرف کنیم. به‌خصوص که متخصصان این رشته‌ها، حقوق فوق‌العاده بلند را تقاضا می‌نمایند و مارکیت در سطح جهان برای استخدام چنین اشخاص در رقابت تنگ و پرهیابی تبدیل شده و از طرفی عده زیادی از این بررسی‌ها مستلزم سفرهای ولایتی و خارج از کشور می‌باشند.

شکل‌گیری حوادث پی‌هم به‌خصوص در این اواخر سبب گردیده تا کار تحقیقات یک پرونده هنوز آغاز نشده که حادثه دیگری رخ می‌دهد و شخص دیگری قربانی این ترورها می‌شود. این ترورهای پی‌هم از یک طرف ماهیت

یا بعد زمانی این حادثه‌ها را دقیق ساخت و سنجید که آغاز این بررسی از کدام دور یا زمان باید باشد؟ اگر به ۴۲ سال اخیر یعنی بعد از کودتای ثور ۱۳۵۷، نظر کوتاهی انداخته شود و آغاز این نوع کشتارهای بدون ردیابی، پرسش و تحقیق را از کشته‌شدن رییس‌جمهور محمداوود و هفده‌تن از اعضای خانواده‌اش در فردای کودتای ثور، مدنظر بگیریم؛ دیده می‌شود که از هفت رییس‌جمهور اسبق، پنج‌تن آنها چون محمداوود، نورمحمد تره‌کی، حفیظ‌الله امین، داکتر نجیب‌الله و پروفیسر برهان‌الدین ربانی عامدانه از بین رفته‌اند.

به همین ترتیب، قهرمان ملی، احمدشاه مسعود و ده‌ها نخست‌وزیر، معاون رییس‌جمهور، رهبر سیاسی، پیشوای دینی، وزیر، فرمانده ارشد، اشخاص نامور سیاسی و اجتماعی، اصحاب رسانه و جامعه‌مدنی قربانی این ترورها گردیده‌اند که روی عوامل و افراد ذی‌دخل در قضیه به‌طور غیر جانب‌دارانه و مسلکی تحقیقات انجام نشده است.

با این گفتار کوتاه می‌توان روی مفرداتی چون ارادهٔ سیاسی، تغییر حکومت‌ها، نبود ظرفیت، نداشتن وسایل و امکانات پیشرفته و تکنالوژی امروزی، کمبود بودجه کافی، شکل‌گیری حوادث پی‌هم و روزمره، پیچیده‌بودن حوادث، ریشه عوامل در مناطق ناامن و خارج از کشور، برخورد غیرمسئولانهٔ بازماندگان، باورهای دینی و مذهبی، سنت‌ها و فرهنگ عام و مسایل خورد و ریز دیگر تمرکز نمود.

در اولین تحلیل می‌توان از عدم ارادهٔ سیاسی برای پی‌گیری چنین ترورها و قتل‌ها نام برد، طوری که زمام‌داران و دست‌اندرکاران بنابر ملحوظات گوناگون و متفاوت، خواستار پی‌گیری چنین حادثه‌ها نبوده و از طرفی هم مشغولیت‌ها و مصروفیت‌های کاری و حادثه‌ها، به‌زعم خودشان مهم‌تر به‌وقوع پیوسته، حادثه به فراموشی سپرده شده و وحشت‌آور اینکه حکومت‌ها و یا افراد بلندپایه دولت‌ها در چنین قتل‌ها سهمیم می‌باشند.

در کنار این مصروفیت‌ها، تغییر حکومت‌ها و ساختارهای سیاسی در ۴۲ سال اخیر و محول‌شدن اداره از یک سیستم و گروه به گروه دیگر جلو تحقیق‌های سیستماتیک و تخصصی را گرفته است. بازماندگان نهادهای عدلی و قضایی یکی بعد دیگر از کار برکنار شده و پرونده‌ها به باد فراموشی سپرده می‌شوند که به‌طورمثال می‌توان از پی‌گیری دوسیه‌های کشته‌شدن حداقل چهار رییس‌جمهور پیشین چون محمداوود خان، نورمحمد تره‌کی، حفیظ‌الله امین و داکتر نجیب‌الله نام برد که با کشته‌شدن آن‌ها نظام تغییر کرد و عاملان یا دستوردهندگان خود به مقام‌های ارشد دولتی رسیده‌اند. عامل دیگر را می‌توان در عدم موجودیت ظرفیت کامل و متخصصان رشته تحقیق برشمرد. تحقیق قتل‌ها و حادثه‌ها به یک فن و علم جدید فوق‌العاده مغلق تبدیل شده و دانشمندان برای دریافت رد پای چنین پرونده‌ها به اشخاص مجرب و دانش‌آموخته نیاز دارند.

امروز در دنیا هزاران نفر در بخش‌های مختلف جرم‌شناسی

مادر فمینیزم کیست؟

● سیمون دو بووآر با نام اصلی (سیمون لوسی ارنستین ماری برتراند دو بووآر) فیلسوف، نویسنده، فمینیست و آگزیستانسیالیست فرانسوی بود که در ۹ جنوری ۱۹۰۸ در پاریس در یک خانوادهٔ بورژوازی کاتولیک به دنیا آمد. وی پس از گذراندن امتحانات دورهٔ لیسانس ریاضیات و فلسفه، به تحصیل ریاضیات، زبان و ادبیات در مؤسسهٔ سنت‌مارین و پس از آن فلسفه در دانشگاه سوربن پرداخت. با وجود آن‌که زنان در آن دوره کم‌تر به تدریس فلسفه می‌پرداختند، او تصمیم گرفت مدرس فلسفه شود. بووآر به‌عنوان مادر فمینیزم بعد از سال ۱۹۶۸ شناخته می‌شود. معروف‌ترین اثر وی جنس دوم نام دارد. (سال ۱۹۴۹) این کتاب چند سال پس از چاپ فرانسه، به انگلیسی ترجمه و در امریکا منتشر شد و به‌عنوان مانیفست فمینیزم شناخته شد.

سیمون دو بووآر؛ زنی که در خفا به آگزیستانسیالیزم معنا بخشید

مصاحبه کیت کرت پاتریک فیلسوف امریکایی با پیتر گیزن در شش سپتمبر ۲۰۱۹

هر صفحه‌یی که او نوشت، روشن می‌شود که اگر می‌توانست سارتر را برای خودش داشته باشد از همه چیز دست می‌کشید، اما دو بووآر در دفتر خاطرات دانشجویی خود نوشت که هدف و منظور وی برای ازدواج مدنی نبوده است. هنگامی که او در سال ۱۹۲۹ پیمان خود را با سارتر منعقد کرد، قبل از آن با مردی به‌نام رنه مایو رابطه‌یی دوست‌داشتنی داشت. سارتر دوست اندیشه و مایو عاشق او بود.

در دهه ۱۹۳۰ او در پی اغوای ژاک-لورن بُست برآمد و در دهه ۱۹۵۰ با نلسون آلگرن رابطه عاطفی برقرار کرد. آن ماجرا کاملاً شناخته شده بود، اما نامه‌های او به آلگرن بعد از سال ۱۹۹۰ منتشر شد، درست مثل نامه‌های او به بُست. حساسیت به سخنان او نشان می‌دهد که سارتر از آن‌چه که اغلب تصور می‌شد کم‌تر در زندگی او نقش اساسی داشت.

پس از سال ۱۹۴۵ سیمون دو بووآر و ژان پل سارتر یک زوج قدرتمند فکری شدند. آن‌ها به فلسفه فرانسوی زرق و برق بین‌المللی بخشیدند و در جهانی‌شدن آن نقشی بزرگ ایفا کردند. بخشی از آن‌ها به این دلیل که نه‌تنها رساله‌های مفصل، بل رمان‌ها و نمایشنامه‌هایی نیز نوشتند. پیام آگزیستانسیالیزم کاملاً متناسب با جهان پس از جنگ بود که در آن اخلاق سنتی بی‌اعتبار گشته بود. سارتر نوشت: «انسان آزادانه به جهان پرتاب می‌شود. او محکوم است که زندگی خویش را از طریق انتخاب‌ها و اعمال خود شکل دهد، بدون آن‌که پشت دگمه‌یی مذهبی یا سیاسی پنهان شود.» افراد معدودی کار اصلی او را با نام هستی و نبودن می‌خوانند، اما پیام آزادی این اثر به‌خوبی درک شد. به این ترتیب آگزیستانسیالیزم نه‌تنها در منطقه سن ژرمن-دس پرو، بل در سراسر جهان به‌صورت گشاده‌رویی و موسیقی جاز باب شد.

کرکپاتریک می‌گوید: سیمون دو بووآر به اشتباه به‌عنوان یک شاگرد برده سارتر دیده می‌شد، اما واقعیت این است که او همیشه از سارتر انتقاد کرد؛ زیرا فکر می‌کرد آگزیستانسیالیزم او می‌تواند به هیچ‌انگاری (نیهیلیزم) منجر شود. دو بووآر می‌گفت: «اگر ما آزاد هستیم چرا باید دیگران را در نظر بگیریم؟ به‌گفته کرکپاتریک دو بووآر به آگزیستانسیالیزم اخلاق خاص خودش را داد. آزادی ما فقط در صورتی امکان‌پذیر خواهد بود که آزادی دیگران را نیز در نظر بگیریم.» آگزیستانسیالیزم دو بووآر چیزی بیش از فلسفه انتزاعی و بل نگرشی به زندگی بود.

دو بووآر در سال ۱۹۴۹ با کتاب خود با عنوان «جنس دوم» با این جمله مشهور شد: «یکی زن به دنیا نمی‌آید، دیگری زن ساخته می‌شود.» این جمله باعث سوی تفاهم‌های بسیاری شده است. بسیاری از مردم بر این باورند که دو بووآر ایده زیست‌شناسی زنانه را کاملاً رد کرده است. درست است که او می‌نویسد که «ذات» زنانه وجود ندارد، اما او همچنین درباره بیالوژیک‌های ارگانیک صحبت می‌کند.

او درباره مواردی مانند: بارداری، قاعدگی و مادری می‌نویسد. آن‌چه او می‌خواهد این است که زنان با شناختن آزادی خود به‌جای تطابق با آن‌چه دیگران، به‌ویژه مردان می‌خواهند، خود شوند.

آیا جنس دوم هنوز پر معنی است؟ من فکر می‌کنم هنوز پر معنی است. دو بووآر می‌گوید بسیاری از زنان با این عقیده که بزرگ‌ترین موفقیت در زندگی نوعی عشق خاص به مردان و کودکان پرورش می‌یابند. بسیاری از زنان هنوز با آن اسطوره بزرگ می‌شوند.

آیا این هنوز صحیح است؟ در این‌جا، در کالج کینگ، من دختران را بیش‌تر از دانشجویان پسر می‌بینم. اما از نظر جهانی صحیح نیست، اما مطمئناً در مورد برخی خانم‌ها صدق می‌کند. دو بووآر همچنین می‌نویسد که زنان به سوزهای تقسیم شده تبدیل می‌شوند. آن‌ها علاوه بر ماجرای عشق، خواه برای یک شریک زندگی یا فرزندان، به احتمال پیروی از ماجراهای خود در زندگی تقسیم می‌شوند. در کتاب «جنس دوم» می‌نویسد که عشق باید متقابل باشد و این برنامه‌یی است که باید هر روز روی آن کار کرد. بدین معنی است که شما باید انتخاب‌های زندگی را تکرار کنید.

در را پیش بگیرد. من هم به این موضوع اعتراضی ندارم. من معتقدم که سارتر عشق بزرگی برای او بود. منتها ماهیت آن عشق غالباً به اشتباه درک می‌شود.

دو بووآر به عاشق خود نلسون آلگرن نوشت: «رابطه جنسی خیلی زود از بین رفت. سارتر مردی خون‌گرم و سرزنده است، اما در رختخواب نه.»

بلی، سارتر از نظر عاطفی شکست خورد. وقتی مادرش در حال مرگ بود، دو بووآر قبل از دیدن سارتر آرام‌بخش خورد، زیرا او نمی‌خواست احساساتی شود. این گواهی بر رابطه ناسالم است.

شما نوشته اید: «سارتر احساسات را نقض آزادی خود می‌دانست، اما علی‌رغم هر نکته‌یی دو بووآر می‌گفت؛ او (سارتر) دوست غیر قابل مقایسه ذهن من بود.» سارتر و دو بووآر مداوماً در مکالمه بودند. در این مکالمات بیان‌قطع آن‌ها کارهای یکدیگر را می‌خواندند، یکدیگر را به چالش می‌کشیدند و از یکدیگر انتقاد می‌کردند. بسیاری از فیلسوفان تنها می‌توانند رویای آن را در سر بپروراند، تا در تمام زندگی خود چنین منتقدی داشته باشند.

تصویر عاشقانه سارتر و دو بووآر در اصل توسط خود دو بووآر در خاطراتش نگاشته شد. او مساله (امور) خود را پنهان داشت و بر میزان علاقه خود با سارتر افزود. چرا او این کار را کرد؟

تا حدودی برای محافظت از عاشقان و معشوقه‌هایش. در دهه پنجاه او نمی‌توانست تمایلات خود را آشکار کند. این امر بی‌گانگی و دوری خوانندگان را در پی داشت. دو بووآر به‌دلیل اینکه زنان عادی را درک نمی‌کرد مقرر بود.

اگر او در مورد بُست و لائزمن نوشته بود، داستان مربوط به سارتر کم رنگ‌تر می‌شد. به هر حال او اعتراف می‌کند که همه چیز را با یک جمله بسیار زیبا نمی‌نویسد: اگر حرفی برای گفتن داشته باشید، می‌توانید همه چیز را بگویید.

نامه‌های سارتر به دو بووآر و زندگی‌نامه نویسنده امریکایی «دیردر بیر» از سال ۱۹۹۰ نشان می‌داد که داستان آن‌ها از آن‌چه بسیاری از خوانندگان تصور می‌کردند کم‌تر

● سیمون دو بووآر، موزیم ناخواسته ژان پل سارتر؟ کیت کرت پاتریک می‌گوید: مطمئناً این طور نیست.

شاگردی که برده‌وار، ناخواسته در موزیم ژان پل سارتر گرفتار آمده بود؟ مطمئناً این طور نیست. فیلسوف امریکایی کیت کرکپاتریک این را می‌گوید. کیت می‌خواهد با ارایه تصویری جدید از او، زندگی‌نامه دو بووآر را اصلاح کند. آن‌چه دو بووآر در مورد اخلاق می‌نویسد برای هر کسی پُر معنی (با اهمیت) است.

آن‌چه دو بووآر در مورد اخلاق می‌نویسد برای همه اهمیت دارد. نیویورکر درباره سیمون دو بووآر نوشت: «زیباترین و یا به عبارتی بهترین آگزیستانسیالیستی که تا به حال دیده‌اید. زنی که همچون مردان می‌اندیشد.»

بلافاصله پس از جنگ (جهانی دوم)، غیر متعارف زنی همچون سیمون دو بووآر، یک نواندیش تجددگرای جهانی که در کنار ژان پل سارتر به مانند ستارها درخشید. محبوبیت او در امتداد این سال‌ها افزایشی چشم‌گیر داشته است.

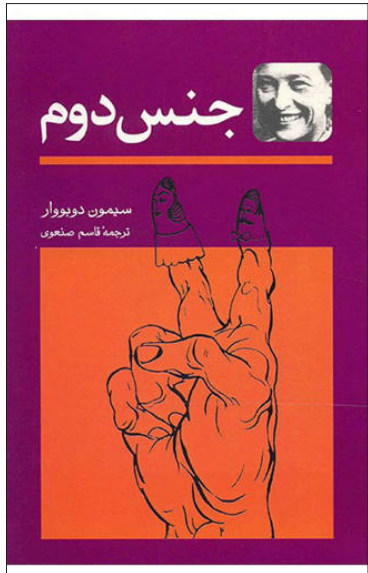
با گذشت سال‌ها از شهرت او، فیلسوف امریکایی کیت کرکپاتریک زندگی‌نامه جدیدی از دو بووآر تحت عنوان؛ دو بووآر شدن یک زندگی را نوشته است. دو بووآر به تدریج به‌عنوان ضمیمه سارتر دیده می‌شد. از نظر جنسی: روابط آزاد و مشهور آن‌ها به‌طور فزاینده‌ای به‌عنوان پیمان شیطان دیده می‌شد که به سارتر اجازه می‌داد یک سری زن جوان را اغوا کند، در حالی که دو بووآر از ناامیدی عقب مانده بود. در سال ۲۰۰۱ بخش ادبی تایمز خیلی محترمانه نوشت: دو بووآر: برده جنسی سارتر؟ و از نظر فلسفی: او را شاگرد، موزیم، مقلد و نوت‌ردامدم سارتر نامیده بودند.

به‌هنگام مرگ او در سال ۱۹۸۶، لوموند به‌طور داوومندانه بسیار زنده‌یی نوشت: «دو بووآر ایده‌های سارتر را محبوب کرد، اما خود چیز تازه‌یی به‌همراه نداشت.»

(Becoming Beauvoir) کتاب دو بووآر شدن ارزیابی (برآورد) مجددی است از سیمون دو بووآر. از زمان مرگ او تاکنون، یک‌سری منابع جدید این را به ما می‌نمایانند که او (دو بووآر) یک قربانی سارتر بازی‌گوش نبوده، اما یک زن فعال جنسی با روابط پر شور فراوان با تعدادی زن جوان، با روزنامه‌نگاری به‌نام ژان لوک بُست، نلسون آلگرن نویسنده‌یی امریکایی و «کلود لائزمن» فلم‌بردار، سازنده «شعاع».

طبق گفته کرکپاتریک دو بووآر فیلسوف مهمی بود. او اخلاق خاص خود را به آگزیستانسیالیزم پس از جنگ داد و «جنس دوم» را نوشت، کتاب «مقدس فمینیستی» دو بووآر هنوز با آن ربط دارد و شناخته شده است، اما شما هنوز هم اگر در مورد دو بووآر بنویسید، همواره به سارتر می‌رسید. در بطن هر رویدادی درباره این زوج برمی‌گردد به پیمان معروفی که آن‌ها در اکتوبر ۱۹۲۹ بر دراز چوکی جلوی لوور با هم بستند. آن‌ها بر این باور بودند که برای داشتن اندیشه‌یی باز، آزاد و رها، تک‌همسری جایگاهی در آن ندارد. سارتر در نهایت یک فیلسوف بود، کسی منکر آن نیست. او (دو بووآر) آن را این گونه شرح می‌دهد: «ما داری یک عشق اساسی هستیم، اما رابطه عاشقانه مشروط هم ایده خوبی است.» بدین گونه آن‌ها قول داده بودند که همه چیز را در مورد شرط خودشان (غیر ضروری یا تصادفی)، بیان کنند.

به‌ویژه در سال‌های شصت و هفتاد میلادی گفتن در مورد محتوای همچین پیمانی به غایت برای تخیل جذاب بود: برخی افراد به‌دلیل این ایده که شما می‌توانید آزادی و نوعی وفاداری را هم به آن اضافه کنید، آن را جذاب یافتند. کیت کرکپاتریک در دفتر خود در کالج کینگ در مرکز لندن می‌گوید: دیگران، به‌ویژه زنان، سیمون دو بووآر را نمونه‌یی از زن می‌دانستند که می‌تواند زندگی رضایت‌بخش روشن‌فکرانه

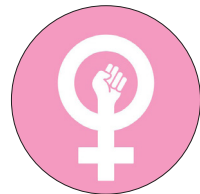
خواننده زن. با اینکه کتاب حدود ۶۹ سال پیش نوشته شده اما هنوز در پارهی از موقعیت‌ها برای خواننده امروزی شرایط و احساساتی یکسان را در بردارد. مانند «تناقضی که هنوز هم ادامه می‌یابد آشکار می‌شود: زنی که به کامل‌ترین وجه جزو اجتماع می‌شود، زنی است که کمترین امتیازها را دارد؛ یا «هربار که زن به مثابه فرد بشری رفتار می‌کند گفته می‌شود که از نر تقلید می‌کند» یا اصلی‌ترین و عمده‌ترین بحث این کتاب که در مورد یکسان نبودن آموزش – آزادی – اختیارات و امکانات برای جنس زن از ابتدای تاریخ است. او معتقد است این مساله باعث عقب ماندن چندین ساله زن از مرد شده است و ناعدالتی که هنوز هم با وجود بهتر شدن شرایط برای زنان ادامه دارد و توقع ناهنجاری مردان: اکنون که به آزادی بیشتری رسیدید پس زودتر خودی نشان بدهید و ثابت کنید که جنس ضعیف‌تری نیستید! یعنی جبران تمام این چند هزار سال تنها در چند سال.

دو بووآر در نقیبی که به تاریخ می‌زند تاکید دارد که حتی زمانی که زن پا به پای مرد در کشاورزی و نگهداری از دام کار می‌کرد و علاوه بر آن تمام کارهای مربوط به فرزندان و خانه به عهده او بود باز هم با داشتن نقش بیشتر و زحمت مضاعف هرگز جایگاه بالاتری نداشت و یا حتی در زمانی که الهه‌های زن مورد پرستش و ارج و قرب بودند باز هم جایگاه زن همان بود.

دو بووآر در این کتابش نشان می‌دهد که تمام این سرکوب‌ها و محدود کردن زن در طول تاریخ چطور منجر به تغییر نقش اجتماعی و از آن بدتر شخصیت درونی زنان شده است.

«زن‌ها زاده نمی‌شوند؛ به صورت زن در می‌آیند.» حتی مسیر علایق و آرزوها – تجارب – بهره بردن از زندگی را با یک روند تکاملی در تمام زنان تغییر داده است. «غنیمت‌گیری زن از دنیا نسبت به مرد کمتر است، زن بیش از مرد به خدمت نوع گرفته شده است.» از این رو خواندن کتاب برای زنان دردناک است: آگاهی همیشه برابر با رنج بردن است اما بهترین راه برای باز شدن چشم و تلاش برای تغییر است.

● مانیفست ۳۴۳ بیانیه‌یی بود که در سال ۱۹۷۱ میلادی ۳۴۳ زن فرانسوی امضا کردند و به انجام سقط جنین در زندگی خویش اقرار کردند و در نتیجه، خود را در معرض خطر بی‌گردد قضایی قرار دادند. متن این مانیفست توسط سیمون دو بووار نوشته شده بود و زنان سرشناسی نیز آن را امضا کرده بودند. بیانیه در نشریه فرانسوی نوول اسپراتور در تاریخ ۵ اپریل ۱۹۷۱ منتشر شد. متن بیانیه سیمون دو بووار این طور آغاز می‌شد: «یک میلیون زن هر ساله در فرانسه سقط جنین انجام می‌دهند. محکوم به نهن کاری، خود را در شرایط خطرناک قرار می‌دهند، در حالی که این عمل تحت نظارت داکتر یکی از ساده‌ترین عمل‌ها است. این زنان در حجاب سکوت فرو می‌روند. من اعلام می‌کنم یکی از آن‌ها هستم. من سقط جنین انجام داده‌ام. ما همان طور که خواستار دسترسی آزاد به کنترل مولید هستیم، خواستار آزادی سقط جنین هستیم.»

از چشم افتادن جایگاه «استاد دانشگاه»

بعضی از دانشگاه‌های خصوصی بیش از آن که موسسه علمی باشند، بنگاه تجاری هستند

● الهه موسوی
جامعه‌شناس

● یکی از اتفاقات خاص و تاسف‌بار در سال‌های اخیر جامعه ما بی‌معنی شدن جایگاهی به‌نام «استاد دانشگاه» است. بست استادی دانشگاه در تمام کشورهای جهان به افرادی تعلق می‌گیرد که از لحاظ مدرک تحصیلی، کتب و مقاله‌های چاپ‌شده و تسلط علمی روی رشته تخصصی زبان‌زد بخش بزرگی از دانشگاهیان هستند.

در سال‌های اخیر به‌علت برخی اتفاقات جایگاه استاد دانشگاهی بسیار افت پیدا کرده، به‌گونه‌یی که در بسیاری موارد از شنیدن شغل برخی افراد به‌عنوان استاد دانشگاه دچار شوک می‌شویم و مدام در ذهن خود با این سوال که فردی با چنین سطح علم و آگاهی پایین و پرت بودن از دنیا چه چیزی برای ارایه کردن به دانشجویان نگویند بخت دارد؟ مواجه می‌شویم.

در بی‌ارزش شدن جایگاه استاد دانشگاه عوامل مختلفی نقش دارند که می‌توان مهم‌ترین آن‌ها را این گونه برشمرد.

● تقلیل علم و دانش و دانشگاه به بانک اقتصادی و وسیله درآمدزایی دولت‌ها

دانشگاه‌های خصوصی نیز بیش‌تر از آن که موسسه علمی و آموزشی باشند، بنگاهی تجاری و اقتصادی به‌شمار می‌روند. این دانشگاه‌ها نه با هدف علم‌آموزی بل برای کسب سود و نفع اقتصادی بیش‌تر است و بدیهی است که با چنین نگاهی نه اساتید با سطح

علمی بالا (به‌خاطر هزینه بر بودن) بل افراد بی‌تجربه که به‌صورت روزمزد و حق‌التدریس حاضر به همکاری هستند و یا با مسوولین دانشگاه قوم و خویشی دارند استخدام می‌شوند که اکثراً مضامینی را تدریس می‌کنند که رشته تخصصی آن‌ها نیست و باعث بی‌اعتبار شدن بیش‌تر بست استاد دانشگاهی و نهاد دانشگاه می‌شوند.

● گزینش‌های غیر علمی اساتید

در بسیاری از دانشگاه‌ها اساتید نه بر اساس صلاحیت و شایستگی علمی بل به صرف وابسته بودن به فلان جریان سیاسی یا فلان نهاد حکومتی و فلان مقام مسوول کشوری استخدام می‌شوند و ساعت دانشگاهی و اوقات درسی دانشجویان را به محفلی برای وراجی‌های بی‌پهوده و بی‌معنی خود تبدیل می‌کنند.

● دانشگاه‌های خصوصی و

دولتی نظر به صلاح دید خود

دست به انتصاب استاد

می‌زنند و اگر شخصی نظر به

مهارت و تخصص خود

درخواست تدریس بدهد

چون پشتوانه قوی ندارد هرگز

نمی‌تواند هر چقدر هم که

توانمند و شایسته باشد،

استخدام شود.

بیانیه کارشناسان سازمان ملل متحد در زمینه دسترسی به واکسین

● ترجمه و تخلص: زهرا یزدان‌شناس

کارشناس ارشد حقوق بشر

● قسمت دوم: رویه دولت‌ها در سطح بین‌المللی کارشناسان سازمان ملل ضمن اشاره به این مساله که همه‌گیری جهانی با این مقیاس و هزینه انسانی، بدون پایان مشخص، نیاز به پاسخی منسجم، اصولی و شجاعانه دارد خواستار این هستند که برای رسیدگی به مرضی همه‌گیر و پیامدهای آن و تحقق جهانی حقوق بشر، کشورها از طریق همکاری و کمک بین‌المللی، در کنار تلاش جداگانه و ملی خود، به‌صورت مشترک و جهانی هم اقدام کنند.

در متن بیانیه، عنوان شده است که برای کاهش و مهار شیوع همه‌گیری در سطح جهان و حمایت از بهبود اقتصادی و مالی ملی و بین‌المللی، ضروری است کالاهای تشخیص و درمان کووید-۱۹ از جمله هر نوع واکسین بالقوه، برای همگان، قابل استفاده، در دسترس و مقرون به صرفه باشد.

مدیرکل سازمان صحت جهانی از کشورهای عضو خواست تا به «برنامه دسترسی جهانی به واکسین کووید-۱۹؛ COVAX» بپیوندند که مکانیزمی با هدف تضمین دسترسی عادلانه برای همه کشورها، ثروتمند یا فقیر، برای ایمن‌سازی موثرتر است. اگر دولت‌ها در سطح جهان، هماهنگ نشوند، خطر زیادی وجود دارد که رقابت‌های جهانی، قیمت محصولات درمانی و واکسین بالقوه را افزایش دهد که چنین مساله‌یی در نهایت، همه کشورها را تحت تاثیر قرار خواهد داد. این امر به‌ویژه برای کشورهای مختلف در حال توسعه که اکنون با بدهی و بحران‌های مالی زیادی روبه‌رو هستند، اثرات مخربی خواهد داشت.

حقوق مالکیت معنوی نباید باعث شود که دولت‌ها از تعهدات‌شان برای محافظت و تحقق حق صحت و سلامت، که شامل ایمن‌سازی و درمان در برابر مرضی‌ها برای همه و بدون تبعیض است، چشم‌پوشی کنند.

بر اساس چنین رویکردی است که دادخواست هند و افریقای جنوبی به

● بحران بی‌کاری یکی از عواملی که باعث شده است عده بسیاری تلاش کنند تا در رشته خود به مقام و جایگاه استاد دانشگاهی برسند نبود شغل مربوط به رشته تحصیلی‌شان است.

به‌واسطه بی‌ارزش بودن برخی علوم در جامعه پول‌سالار ما، بسیاری از رشته‌ها هیچ ارزش و ارجی ندارند و دانشجوی فارغ‌التحصیل آن رشته به تنها شغل مرتبط با رشته خود که می‌تواند امیدوار باشد، شغل استاد دانشگاهی است و به‌همین دلیل تمام تلاش خود را به کار می‌گیرد تا با اخذ مدرک ارشد و دکترا خود را به این جایگاه برساند. جایگاهی که هدف از رسیدن به آن صرفاً پیدا کردن شغل و کسب درآمد است.

● عدم حمایت دانشگاه‌ها از نخبگان جوان

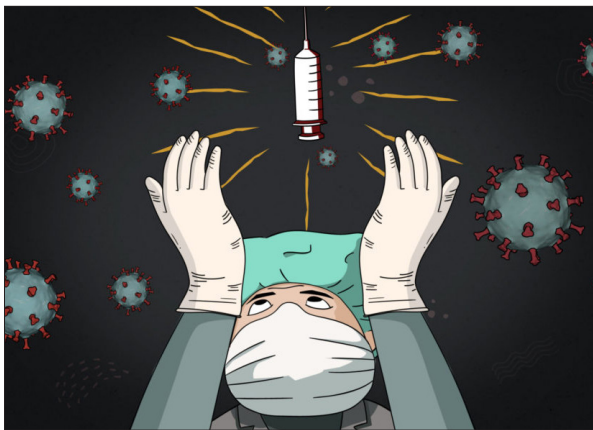
دانشگاه‌های خصوصی و دولتی نظر به صلاح دید خود دست به انتصاب استاد می‌زنند و اگر شخصی نظر به مهارت و تخصص خود درخواست تدریس بدهد چون پشتوانه قوی ندارد هرگز نمی‌تواند هر چقدر هم که توانمند و شایسته باشد، استخدام شود. این درد بسیار بزرگی برای قشر جوان جامعه است که پس از اندوختن سال‌ها علم و تخصص خود را از جایگاهی که متعلق به اوست دور و محروم ببیند. این عوامل و عواملی از این قبیل باعث شده است دانشگاه بودن در جامعه امروز به جایگاهی بی‌معنی و بی‌هویت بدل شود که اگر به هر کدام از این عوامل رسیدگی نگردد همانند انباری از باروت عمل خواهد نمود و روزی پایگاه علم‌ورزی‌مان که همان دانشگاه است، منفجر و از درون نابود خواهد کرد.

در راستای کمک به کشورهای فقیر یا در حال توسعه، بانک جهانی ۱۲ میلیارد دلار کمک مالی و وام، به‌منظور تامین هزینه‌های خرید و توزیع واکسین، آزمایشات و درمان‌های کووید-۱۹ در نظر گرفته است. در صورتی که چنین بسته مالی باید به‌جای دستیابی به یک مدل بازار مبتنی بر سود که به موجب آن، کشورهای در حال توسعه با کمک وام‌های خود، قیمت‌های بالایی را برای واکسین‌ها پرداخت می‌کنند، در جهت دستیابی به رویکرد هماهنگ جهانی برای مبارزه با این مرضی استفاده شود.

کشورهای در حال توسعه، در حالی با بحران کرونا درگیر شدند که از قبل هم سطح بالای بدهی داشتند. این کشورها وقتی می‌توانند از پس بازپرداخت این بدهی‌ها بر بیایند که فضای اقتصادی جهانی مطلوب باشد، اما در شرایط حال حاضر، اقتصاد جهانی در رکود عمیقی به‌سر می‌برد و با خطر کاهش بیش‌تر هم روبه‌رو است. در نتیجه، با پیش‌فرض‌های قانونی و خصوصی بیش‌تر در آینده نزدیک، ترس از یک بحران بدهی گسترده در جهان وجود دارد.

رویکرد صرفاً ملی‌گرایانه برای تامین واکسین و عدم همکاری و مساعدت بین‌المللی، وضعیت پاندمی و اقتصادی در جهان را بدتر خواهد کرد. کشورهای کم‌درآمد و متوسط مجبورند منابع بیش‌تری را برای به‌دست آوردن محصولات مختلف درمانی اختصاص دهند، که منجر به بدهی بیش‌تر می‌گردد و این مساله، قدرت مالی و اجرایی کشورها را برای اقدامات و سیاست‌ها در زمینه نیازهای حاد در زمینه سلامت، غذا و امنیت اجتماعی کاهش خواهد داد.

بالا بودن قیمت واکسین یا عرضه انحصاری، همچنین کمبود کالاهای ضروری طبی، با تنگنای اعتباری و بدتر شدن موقعیت‌های مالی باعث می‌شود تهیه واکسین و تجهیزات محافظتی برای کشورهای در حال توسعه، دشوارتر شود و همچنان باعث تحمیل استرس اضافی و کار بیش‌تر بر روی سیستم‌های مراقبت‌های صحتی این کشورها خواهد شد.

گزارش

ایستگاه مهربانی؛ گرمای محبت در سرمای سخت زمستان

مهربانی اهمیت دادن به دیگران است

● ادامه از صفحه اول

بی‌توجهی دولت‌مردان، ما انسان‌های بشردوست و مهربانی را هم می‌شناسیم که با راه‌اندازی کارهای خیرخواهانه به این خانواده‌ها مهربانی هدیه می‌کنند.

انجنیر ذبیح‌الله سادات که با جمعی از جوانان خیرخواه و دلسوز برای مساعدت خانواده‌های فقیر اولین‌بار کمپانی را با نام ایستگاه مهربانی از طریق تبلیغات فیسبوک راه‌اندازی کرده بودند در این ارتباط می‌گوید: ما که به کمک جوانان خیرخواه و مدرسان فعالیت خود را در سال ۲۰۱۸ میلادی آغاز کرده بودیم، توانستیم مهربانی این ایستگاه را در سطح کابل و چندین ولایت دیگر گسترش بدهیم.

این جریانی که هیچ وابستگی به حزب، سازمان و گروه‌های سیاسی و قومی ندارد، فقط یک حرکت انسان‌دوستانه است.

این کمپاین با برافراشتن چترهای متعدد در نقاط کلیدی شهر کابل با جمع‌آوری البسه زمستانی، تعداد زیادی از خانواده‌های فقیر را مساعدت می‌کند.

ذبیح‌الله سادات دربارهٔ تشکیلات درونی ایستگاه مهربانی می‌گوید: این کمپاین از ده‌ها انسان متعهد و کارفهم شکل گرفته و بخشی از فعالیت مهم این جریان را بانوان انجام می‌دهند.

ساختار درونی این ایستگاه از کمیته مالی، کمیته سروی و لوجستیک، کمیته فرهنگی و کمیته انسجام امور تشکیل شده است.

آقای سادات می‌گوید: ما برای هر کمیته یک مسوول تعیین کرده‌ایم که کمیته مالی ما پس از اتمام پروسه خرید و توزیع مواد لازمه مکلف است تا به‌صورت شفاف حساب‌دهی نماید.

فعالیت ایستگاه مهربانی که در برگزیده توزیع لباس‌های گرم زمستانی برای فقرا، کمپاین اهدای خون برای نیازمندان خون، کمپاین امداد برای بیماران بی‌بضاعت، توزیع مواد خوراکی از قبیل آرد، برنج و روغن برای خانواده‌های نیازمند است، در حقیقت می‌خواهند که فرهنگ مهربان‌بودن و مهربان‌ماندن را ترویج بسازند.

منظور اساسی و نهایی ایستگاه مهربانی برعلاوه ترویج مهربانی، تشخیص نیازمندان واقعی است، این کمپاین همیشه در تلاش است تا فقیرترین قشر اجتماع را هدف قرار داده و به‌عنوان یک تسهیل‌کننده پروسه تثبیت، نیازمندی‌های آن‌ها را شناسایی کرده و به همکاری آن‌ها بشتابد.

فعالان ایستگاه مهربانی که تمهد دارند، فقر و آوارگی را از سیمای این خاک غم‌آلود پاک‌سازی کنند، تا آخرین نفس به مبارزه و تلاش‌های خستگی‌ناپذیر و مداوم خود ادامه خواهند داد.

پوهاند احمدضیا نیک‌بین، استاد فلسفه و جامعه‌شناسی دانشگاه کابل در ارتباط به کمک‌کردن، می‌گوید: کمک‌کردن یک امر اخلاقی و لازمه زندگی اجتماعی است،

برای این که تضمین کنیم که در هر شرایط نسبت به هموعان خود بی‌تفاوت نیستیم، کمک کردن را وظیفهٔ وجدانی خود دانسته و قبل از کمک‌کردن مشخص کنیم که این کار از نظر اخلاقی چقدر می‌تواند مفید باشد.

اگر کمک‌کردن ما بدون چشم‌داشتی به کسی که نیازمند باشد، صورت بگیرد، یک امر خیلی پسندیده و مفید خواهد بود.

کمپاین ایستگاه مهربانی که به خودکفایی خانواده‌های نیازمند نیز توجه دارند، می‌خواهد که در آینده نزدیک زمینه کار را برای زنان و مردان که توانایی کارکردن را دارند در عرصه‌های مختلف فراهم بسازند.

این جوانان در ارتباط به روند این پروسه می‌گویند: مساعدت و مهربانی ما دوام‌دار و همه‌شمول بوده و با هیچ تزلزل این روند کمک‌دهی توقف نخواهد کرد.

استاد نیک‌بین می‌گوید: از نظر ارزش انسانی، انسان‌ها با مبارزهٔ رنج‌های‌شان تکامل می‌یابند و این کمپاین که با مساعدت‌اش از تشویق بدبختی و تنبلی جلوگیری می‌کند و برای کسانی که توانایی کار را دارند، زمینه کار را فراهم می‌سازند، یکی از نیکوترین پروسه انسانی بوده و عمیقاً قابل تقدیر و تشویق است.

مهربانی اهمیت‌دادن به دیگران است، روش که زندگی کردن را آسان نموده و نگرش مثبت را در روح و جسم انسان‌ها شکل می‌دهد. مهربانی سبب ایجاد رابطهٔ بهتر با دیگران می‌شود، اگر در این پروسه‌های بشردوستانه به اندازه‌یی که می‌توانیم سهم بگیریم، این مهربانی‌ها حیات‌بخش خواهد بود.

● فعالیت ایستگاه

مهربانی که در برگزیده

توزیع لباس‌های گرم

زمستانی برای فقرا،

کمپاین اهدای خون

برای نیازمندان خون،

کمپاین امداد برای

بیماران بی‌بضاعت،

توزیع مواد خوراکی از

قبیل آرد، برنج و روغن

برای خانواده‌های

نیازمند است، در

حقیقت می‌خواهند که

فرهنگ مهربان‌بودن و

مهربان‌ماندن را ترویج

بسازند.

اپل چگونه اپل شد؟

- همه چیز از ملاقات استیو جابز و استیو وزنیاک شروع شد. این دو «استیو» توانستند نام اپل را بلندآوازه کنند.

بر اساس زندگی‌نامه استیو جابز، نام اپل توسط جابز و بر اساس خاطراتی که او از مزرعه سیب به‌خاطر داشت، مطرح شده بود. به‌نظر استیو جابز این نام الهام‌بخش‌ترین نامی بود که می‌شد برای شرکت انتخاب شود. نام اپل همچنین با حرف A آغاز می‌شود و چون A اولین حرف زبان انگلیسی است، آشناترین حرف برای هر گوشنی است.

دانش و تکنولوژی

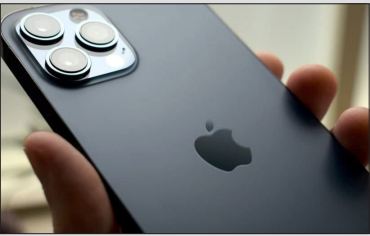
چند کاری که اپل در سال ۲۰۲۱ باید انجام دهد

● اپل در سال ۲۰۲۰ عملکرد فوق‌العاده‌یی داشت که این موفقیت علی‌رغم چالش‌های مختلف مانند درگیری حقوقی با Epic Games به‌دست آمده است، اما اپل در سال ۲۰۲۱ در کنار ارایه محصولات جذاب، باید دست به انجام برخی تغییرات هم بزند. در ادامه به ۵ کاری می‌پردازیم که امیدواریم اپل در سال ۲۰۲۱ آن‌ها را انجام دهد. باید خاطرنشان کنیم در این فهرست فقط موارد واقع‌گرایانه را مطرح می‌کنیم و به‌همین خاطر به‌کارهایی مانند عرضه مک‌بوک‌های مجهز به نمایشگر لمسی، ارایه آیفون تاشو و دیگر موارد این چینی اشاره‌یی نخواهیم کرد.

۱. تغییر طراحی آیفون اپل ۲۰۲۱

مدل آیفون ۱۲ از نظر طراحی تفاوت چشم‌گیری با آیفون X عرضه‌شده در سال ۲۰۱۷ ندارند. به‌همین خاطر اگر فقط به نمایشگر نگاه کنید، به سختی می‌توانید این آیفون‌ها را از یکدیگر تشخیص دهید. این در حالی است که موبایل‌های اندرویدی مرتباً با طراحی‌های جدیدی راهی بازار می‌شوند.

در جریان بحران کرونا، سیستم فیس آی‌دی مشکلات زیادی را برای کاربران پدید آورده و اگر این موبایل‌ها از یک حسگر اثر انگشت هم بهره می‌بردند، مشکلات کاربران برای آتلاک کردن آیفون‌ها برطرف می‌شد. اگرچه لزومی به بهره‌گیری از تمام ویژگی‌های پر زرق‌وبرق جدید وجود ندارد، اما مشخصه‌هایی هم وجود دارد که این شرکت نباید نادیده بگیرد. باید ببینیم بالاخره اپل در سال ۲۰۲۱ چنین کارهایی را برای آیفون انجام می‌دهد یا نه.

۲. باز کردن درهای اپل واچ اپل ۲۰۲۱

بدون اغراق باید بگوییم که نسل ششم اپل‌واچ بهترین ساعت هوشمند ۲۰۲۰ است. با این حال بدون استفاده از آیفون، بهره‌گیری از اپل‌واچ تا حد زیادی غیرممکن است. به‌عنوان مثال اگر این ساعت هوشمند را تازه خریده باشید، تا زمانی که به یک آیفون وصل نشود نمی‌توانید از امکانات مختلف آن بهره‌بربرد.

علاوه بر این، حفظ دسترسی به تمام عملکردهای مربوط به پایداری تندرستی و دیگر ویژگی‌های مهم آن مستلزم این است که به‌صورت دوره‌یی آن را با یک آیفون وصل کنید. به زبان ساده، اپل واچ فقط مناسب کاربران آیفون است.

اپل در سال ۲۰۲۱ باید درهای این محصول را کمی باز کند تا کاربران موبایل‌ها و تبلت‌های اندرویدی و حتی کمپیوترهای ویندوزی هم بتوانند از تمام امکانات آن بهره‌مند شوند.

۳. دانگل اپل تی‌وی

اپل با معرفی سرویس تی‌وی پلس وارد نبرد سرویس‌های استریمینگ (streaming) شد، ولی در کمال تعجب، محصول این شرکت برای استریم کردن انواع محتوا حالا بیش از سه‌سال سن دارد. شایعات مختلف از معرفی نسل جدید ستاپ باکس اپل تی‌وی در سال ۲۰۲۱ خبر می‌دهند که ظاهراً از پدازنده سریع‌تر، ریموت کنترل جدید و دیگر موارد این چینی بهره می‌برد، ولی در عین حال، احتمالاً بسیار گران‌قیمت خواهد بود.

در حال حاضر مدل ۴K اپل تی‌وی با حداقل قیمت ۱۶۹ دلار در بازار وجود دارد و نسل بعدی آن احتمالاً با قیمتی در همین حدود یا حتی گران‌تر عرضه خواهد شد، اما اپل برای رقابت با رقبای مهمی مانند روکو، آمازون و گوگل باید محصول بسیار مقرون به صرفه‌تری را عرضه کند. برای این کار، معرفی دانگل اپل تی‌وی منطقی‌ترین تصمیم محسوب می‌شود. اگر اپل بتواند این محصول را با قیمت حدود ۵۰دلار عرضه کند، می‌تواند آمار مشترکین سرویس تی‌وی پلس را هم افزایش دهد.

وجود نسل جدید آیفون SE و قیمت مناسب آیفون ۱۲ نشان می‌دهد که اپل با قیمت‌گذاری رقابتی مشکلی ندارد. باید ببینیم آیا در سال ۲۰۲۱ دانگل اپل تی‌وی راهی بازار می‌شود یا نه.

۴. بازنگری قوانین اپ استور

اپل در سال ۲۰۲۰ وارد یک نبرد حقوقی گسترده با شرکت Epic Games شد که سازنده بازی‌های مشهوری مانند Fortnite است. مهم‌ترین موضوع این نبرد حقوقی به‌بحث کارمزد دریافتی اپل برای پرداخت‌های درون برنامه‌یی برمی‌گردد. صرف نظر از این‌که از چه طرفی حمایت می‌کنید، این نبرد اپل و Epic Games بار دیگر قدمی بودن قوانین اپ استور را نشان می‌دهد.

این موضوع برای بازی‌های مبتنی بر فضای ابری بیش‌تر صدق می‌کند. سال گذشته میلادی سرویس‌های گوگل استیدیا، اکس‌باکس گیم پس و انویدیا GeForce Now راه را برای استریم بازی‌ها هموار کردند، اما هیچ یک از آن‌ها به‌صورت رسمی در آیفون‌ها و آی‌پدها حضور ندارند.

به‌خوبی می‌دانیم که اپ استور بخشی از دارایی‌های اپل محسوب می‌شود و می‌تواند مطابق میل خود با آن رفتار کند. با این حال، امتناع از تغییر به‌معنای فرا رسیدن زمان ناقوس مرگ در دنیای فناوری است و این اساساً کاری است که اپل دارد انجام می‌دهد. البته اپل اعلام کرد: «کمیشن دریافتی از بخش زیادی از توسعه‌دهندگان کوچک نصف می‌شود، ولی چنین اقدامی بیش‌تر برای ترمیم وجهه این شرکت در نگاه عموم کاربران و توسعه‌دهندگان خرد صورت گرفته، اما مشکل اصلی همچنان پابرجا است.»

۶ ● سال دهم ● شماره ۶۷۷ ● شنبه ۲۰ جدی ۱۳۹۹ ● **معلومات** ● **madanyatdaily.com** ● **مدیت**

اولین کمپیوتر اپل چطور ساخته شد؟

● تهیه و گردآوری: نجمه رسا

● وزنیاک، همکار و شریک جابز اولین کمپیوتر با تایپ رایتر را طراحی کرد و ساخت. تایپ رایتر شبیه به کیبورد‌های امروزی بود که می‌توانست به صفحه‌های تلویزیون متصل شود. پس از مدتی این کمپیوتر اولیه ساخت اپل به نسل Apple I تغییر پیدا کرد. Apple I را می‌توان نمونه اولیه تمام کمپیوترهایی دانست که امروزه در همه جا دیده می‌شوند.

وز، اولین مخترعی بود که بیان کرد: کمپیوتر باید تایپ رایتر داشته باشد، باید کیبورد داشته باشد و خروجی آن به تلویزیون متصل شود. با این حال قیمت نهایی کمپیوتر بسیار بالاتر از توان خریداران می‌شد و به‌همین دلیل ایده وز بسط پیدا نکرد.

وز نیز پس از مدتی از باشگاه کناره گرفت و به‌سمت موسیقی کشیده شد و سبک راک در موسیقی را بنیان گذاشت، اما جابز می‌دانست که ایده وز بسیار مبتکرانه و سرشار از نبوغ است تا جایی که میکروپاس خود را برای کمک مالی به پروژه وز فروخت. وزنیاک نیز ماشین حساب HP خود را که کمی گران‌تر از ماشین حساب‌های امروز بود، فروخت. تمام سرمایه‌یی که این دو نفر به اضافه رونالد وین از فروش آن‌چه داشتند به‌دست آورد، سرمایه اولیه کمپیوتر اپلی شد که در اویل اپریل ۱۹۷۶ معرفی شد.

وزنیاک هر یک از کمپیوترهای طراحی شده خود را با دستانش می‌ساخت و آن‌ها را دقیقاً به قیمت قطعاتی که در آن‌ها استفاده می‌کرد، می‌فروخت. او در هر یک از کمپیوترهای نسل اول اپل، ۵۰قطعه استفاده می‌کرد و آن‌ها را با قیمت تمام‌شده قطعات به‌فروش می‌رساند، اما جابز در اندیشه‌یی بزرگ بود و رویایی بزرگ‌تر را در سر می‌پروراند.

جابز با فروشگاه بابت معامله‌یی ترتیب داد تا هر ۵۰قطعه به‌کار رفته در کمپیوتر نسل اول اپل را یکجا برای او فراهم کنند. قیمت قطعات روی هم ۵۰۰دلار می‌شد و قیمت فروش کمپیوتر را ۶۶۶٫۶۶دلار تعیین کرد. وزنیاک از خرید قطعات به قیمت ارزان‌تر از قبل شاد بود، اما از فلسفه انتخاب قیمت فروش کمپیوترها خبر نداشت. درواقع پشت همین هوشمندی استیو، افسانه‌یی بزرگ برای اپل نهفته بود.

استیو جابز کمپیوترهای کارکرده را جمع‌آوری می‌کرد، وزمانی که فروشگاه بابت قطعات لازم را تهیه نمی‌کرد، جابز از قطعات بانک کمپیوترهای کارکرده برای ساخت کمپیوتر جدیداستفاده می‌کرد. درواقع دواستیو خطر بسیار بزرگی را پذیرفته بودند و رونالد وین را نیز در این خطر شریک کرده بودند و شاید یکی از عمده‌ترین دلایل فروش سهم رونالد هم همین قضیه بود.

جابز با جمع کردن دوستان، آشنایان و فامیل خود پشت میز آشنی‌خانه‌اش و در اختیار قرار دادن قطعات برای لحیم کاری و ساخت کمپیوتر نسل اول اپل،

بازاری را برای Apple I فراهم آورد و پس از تست کردن کمپیوتر، آن‌ها را به فروشگاه بابت منتقل می‌کرد تا به‌فروش برسد. زمانی که استیو کمپیوترهای ساخته‌شده را به فروشگاه می‌برد و ترل (کسی که از مشتریان سفارش آن‌ها برای کمپیوترهای اپل را می‌گرفت) جعبه حامل کمپیوتر را باز می‌کرد از چیزی که می‌دید شگفت‌زده می‌شد.

میشل موریتز در کتاب «بازگشت به امپراطوری کوچک» گفته است: قبل از آن‌که برد ساخته‌شده توسط جابز و وز بتواند کاری انجام دهد، باید به یک کیبورد و یک تلویزیون متصل می‌شد. درواقع حتی صاحب فروشگاه نیز نمی‌توانست بردهایی را که می‌خرد تست کند و باید دو ترانسفاورم تهیه می‌کرد. همه چیز درون برد نهفته بود و در واقع این برد بدون هیچ پوششی به‌فروش رسانه می‌شد. جابز و وز در مدت زمان اپریل ۱۹۷۶ تا سپتمبر ۱۹۷۷ حدود ۲۰۰دستگاه از این بردها را به‌فروش رساندند. کمبود قطعاتی که برای ساخت اپل نسل اول به‌کار می‌رفت، باعث شده بود که جابز و وز تبدیل به جمع‌کنندگان قطعات اپل شوند. از طرفی بلک بری توانست تمامی قطعات استفاده‌شده در Apple I را یکجا فراهم کند و کمپیوترهایی باقیمت تمام‌شده ۱۹۹ دلار را به بازار عرضه کند.

● Apple II

جابز و وزنیاک به موفقیتی دست پیدا کرده بودند که برای‌شان گوارا بود. این که توانسته بودند بردی را طراحی کنند که هر آن‌چه از یک کمپیوتر ساده انتظار داشتند برای آن‌ها انجام دهد، برای‌شان شیرین بود. به‌همین دلیل به فکر افتادند که با طراحی نسل دوم این کمپیوترها مسیر تازه‌یی را آغاز کنند. اپل نسل دوم در اپریل ۱۹۷۷ و در فستیوال کامپوچ غرب و در رقابت با نام‌های بزرگی چون PET شروع شد. ماشینی که همانند جد خود شگفت‌انگیز بود.

این کمپیوتر دارای گرافیک رنگی بود و دارای حافظه نوار (Tape) بود. این نوارها بعداً پیشرفت کردند و به فلاپی‌ها تبدیل شدند. حافظه به اندازه ۶۴K بایت ظرفیت داشت و امکان ارسال تصاویر با اندازه ۱۹۲*۲۸۰ برای NTSC را فراهم می‌آورد. این اندازه از وضوح تصویر برای دوره‌یی که Apple II معرفی شد، شگفت‌انگیز بود. با این حال استفاده از این کمپیوتر برخی محدودیت‌ها داشت. برای مثال این کمپیوتر تنها توانایی نمایش ۶رنگ را داشت. نمایش رنگ‌ها در ۴۰سطر و ۴۸ستون صورت می‌گرفت و ۱۶ تن

مختلف از هر رنگ را تولید می‌کرد که اندازه‌یی معقول برای نمایش رنگ در تصویر بود. Apple II در واقع یک نوآوری هیجان‌انگیز بود و والتر ایزاکسون که عکاس جابز بود، با ایجاد صنعت کمپیوترها شخصی (PC) از این ایده پشتیبانی کرد.

● **اولین برنامه کمپیوتری روی Apple: Visicalc**
در برکلین دانشجوی دانشگاه‌هاروارد توانست برنامه‌یی را طراحی کند که با استفاده از آن می‌شد محاسباتی از قبیل جمع و برخی اعمال ریاضی را انجام داد. امروز می‌توان به راحتی محاسبات پیچیده‌یی را انجام داد، اما در دهه ۱۹۷۰ میلادی تمام محاسبات تنها بر روی یک صفحه انجام می‌شد. برکلین یک کمپیوتر Apple II را از انتشارات قرض گرفت و آخر هفته‌های خود را با سر و کله زدن با این کمپیوتر می‌گذراند. محدودیت‌های فناوری که در آن سال‌ها وجود داشت، باعث شد که اولین برنامه کاربردی برای کمپیوترهای اپل، با نام VisiCalc در سال ۱۹۷۹ معرفی شد. پس از معرفی این برنامه، تحلیل‌گران بسیاری از قدرت و توان عالی آن در محاسبات، راحتی استفاده از آن و قیمت منصفانه این برنامه سخن گفتند. برکلین با معرفی برنامه حسابداری خود، توانسته بود Apple II را کاربردی‌تر از قبل کند. برکلین پس از معرفی نسخه اولیه برنامه VisiCalc روی اپل II، سعی بر ایجاد پیشرفت در کد خود داشت.

● موفقیت Apple II : گرافیک رنگارنگ

استفاده از نرم‌افزارهای رنگی برای کار روی اپل II، نیاز به سخت‌افزاری داشت که بتواند کیفیت نرم افزار را پشتیبانی کند. در سال ۱۹۸۴ نسخه‌یی از PC Mag ارایه شد. به‌دلیل مهندسی‌های صورت‌گرفته گرمای تولیدی از سویچینگ پاور بسیار کم شد و به‌همین دلیل امکان قرار دادن برد درون پوشش پلاستیکی فراهم شد. این اولین باری بود که بردهای سراسر لحیم کاری شده که همه چیز را در برابر دیدگان مشتریان قرار می‌داد، به‌گونه‌یی متفاوت ارایه شدند.

Apple II اولین کمپیوتری بود که از گرافیک رنگی بهره می‌برد و در آن از اسلات‌هایی استفاده شده بود که توسعه‌دهندگان بتوانند قطعاتی را به کمپیوتر اضافه کنند. تمام ۶ میلیون سری کمپیوترهای اپل II، طی ۱۶ سال تولید شدند و به‌فروش رفتند. این روزهای طلایی آغاز راهی بود که اپل در پیش رو گرفته بود.

Xerox و موس تک دکمه‌یی

جابز با استفاده از طراحی Xerox Alto که به‌صورت گسترده در Park استفاده شد، کمپیوتری را ارایه کرد که صفحه‌نمایش افقی داشت و دارای واسط گرافیکی بود. این نوع طراحی بسیار برتر از طراحی‌های آن دوره بود. حدود ۲۰۰۰دستگاه Xerox ساخته شد، اما هیچ کدام از آن‌ها به افراد عادی فروخته نشد. هر Xerox به اندازه یک فریزر جا اشغال می‌کرد و با این حال یک کمپیوتر شخصی بود. Xerox اولین کمپیوتری بود که با استفاده از موس کنترل می‌شد و کاربر می‌توانست با در دست گرفتن موس روی اجکت‌های مشخص در صفحه‌نمایش کلیک کند.

● Lisa و مکینتاش

خیلی سریع میان کارکنان اپل رقابتی ایجاد شد که در آن کارکنان به توسعه lisa و مکینتاش مشغول شدند. Lisa نام دختر استیو جابز است و توسعه معماری یک‌پارچه سیستمی که مدنظر جابز بود تحت این نام آغاز شد. لیزا کمپیوتری بود که بسیار عالی طراحی شده بود و در حدود قیمت ۱۰۰۰۰۰دلار به‌فروش می‌رسید.

Jeff Raskin مدیر پروژه مکینتاش بود و با همکاری تعدادی از تیم‌ها، سعی بر ارایه کمپیوتر اپلی داشت که واسط گرافیکی داشته باشد. واسط گرافیکی آن روزهای کمپیوترهای اپل موس Alto بود که سه تا دکمه داشت و حدود ۳۰۰دلار قیمت آن بود؛ اما جابز به‌دنبال چیزی ارزان‌تر می‌گشت و حد قیمت را برای آن ۱۵۰دلار قرار داده بود. نتیجه درخواست‌های جابز، موسی تک دکمه‌یی بود. این موس تنها کلیک راست داشت.

جابز از توانایی این موس خارق‌العاده شگفت‌زده شده بود و به‌همین دلیل به پروژه lisa بسیار علاقمند شد. در حدود سال ۱۹۸۲، مدیر عامل اپل فردی به‌نام میشل اسکات بود که روی پروژه لیزا کار می‌کرد و در سال ۱۹۸۳ پروژه Lisa به سرانجام رسید. واسط گرافیکی لیزا خیلی بهتر از مکینتاش بود و به‌همین دلیل لیزا برنده این مسابقه شد.

● ماجرای خروج استیو جابز از اپل

استیو شناخته‌ترین چهره اپل بوده‌وهست. با این حال استیو تا به آن زمان هیچ‌گاه مدیر عاملی اپل را برعهده

نگرفته بود. بسیاری از کسانی که در شرکت اپل کار می‌کردند جابز را بسیار کم تجربه‌تر از آن می‌دانستند که بتواند مسوولیت مدیریت شرکت را برعهده بگیرد.

اولین مدیر عامل شرکت اپل میشل اسکات بود و پس از اسکات هم، مارک مارکولا مدیر عامل اپل شد. زمانی که مارکولا تصمیم به بازنشستگی در اپل گرفت، شرکت به فکر انتخاب جایگزین برای او افتاد.

تنها گزینه ممکن برای جایگزینی مارکولا، جان اسکولی بود. جان اسکولی کسی بود که در پیسی کار می‌کرد و استیو در ملاقاتی که او را دید از وی سوال کرد: آیا دوست داری تا آخر عمر آب و شکر به مردم بفروشی یا دوست داری که با من بیایی و دنیا را تغییر دهیم؟ و به‌همین ترتیب بود که اسکولی به اپل معرفی شد.

پس از ورود اسکولی به اپل، اشتباهات استیو جابز به دقت بررسی می‌شد. این‌که لیزا قرار بود پروژه‌یی ارزان باشد و گران شد، یکی از ایرادها وارد به استیو جابز بود. در اصل قرار بود مکینتاش به قیمت ۱۰۰۰دلار به‌فروش برسد، اما موقعی که کمپیوترها طراحی شدند، قیمت تمام‌شده حدود ۱۹۹۵دلار برآورد شد که چیزی دو برابر قیمت تخمین زده شده بود. از نظر اسکولی این قیمت کم بود و باید ۵۰۰دلار دیگر هم به قیمت فروش مکینتاش اضافه می‌شد. استیو با این قیمت مخالف بود و به‌نظرش همان ۲۰۰۰دلار برای قیمت کمپیوتر مناسب بود. این اولین باری بود که اسکولی و جابز در تقابل با هم قرار گرفتند و اسکولی پیروز این کارزار شد. در آخر مکینتاش‌ها با قیمت ۲۴۹۵دلار روانه بازار شدند. اسکولی ۲سال بعد از ورودش به اپل، مسوولیت جابز در مدیریت تیم مکینتاش را از او سلب کرد.

نظر اسکولی روی باز احیا کردن Apple II بود. به‌نظر اسکولی استفاده از Apple II به‌دلیل این‌که می‌توانست توسط عموم مردم استفاده شود، نقطه نجات شرکت بود. در آخر اسکولی توانست حرف خود را به کرسی بنشاند و به‌همین دلیل استیو افسرده و سرخورده شد. با این حال هنوز زمان آن نشده بود که استیو بدون دردسر و جنجال شرکت را ترک کند. اسکولی قرار بود به مسافرت خارج از کشور برود و این زمان بهترین فرصت برای استیو بود که کنترل اوضاع را به دست بگیرد.

استیو این موضوع را به هم تیمی‌های خود گفت و یکی از آن‌ها به‌نام جین لوپیس موضوع را به اسکولی گفت و اسکولی سفر خود را کنسل کرد. روز بعد اسکولی همه را جمع کرد و از آن‌ها خواست یکی را از میان جابز و او انتخاب کنند. همه سکوت کردند و بار دیگر اسکولی گفت که تنها یکی از میان جابز و وی باید در شرکت بماند و دیگری باید شرکت را ترک کند. همه افرادی که در شرکت بودند رای به ماندن اسکولی و رفتن جابز دادند و این طور شد که جابز اپل را ترک کرد.

در زمستان ۱۹۸۹، فروش اپل به‌شدت کاهش پیدا کرد. اپل به‌شدت رو به افول می‌رفت و رقبای اپل یعنی IBM روز به روز پیشرفت می‌کردند. آینده برای اپل تاریک شده بود. این تنها مشکل اپل نبود. مایکروسافت از حدود سال ۱۹۸۰ روی محاسبات اداری کار می‌کرد و در زمان افول اپل، از جایگاه خوبی برخوردار بود. از طرفی مایکروسافت روی ویندوز ۳ کار می‌کرد که به‌نظر اگر ارایه می‌شد، کار اپل تمام می‌شد!

در واقع مایکروسافت در زمان اوج اپل، ویندوز ۱ و ویندوز ۲ را روانه بازار کرده بود، اما از آن‌جا که اپل آن روزها در سرخوش موفقیت بود، متوجه بازار ویندوزهای مایکروسافت نشده بود. ویندوز ۳، واسط گرافیکی بسیار خوبی داشت و از ۳۵۶رنگ پشتیبانی می‌کرد. در همین زمان‌ها بود که زبان طراحی گرافیکی توسعه پیدا کرده بود و Windows Explorer که دقیقاً مشابه با mac Finfer بود، معرفی شد. در همین دوره بود که MS DOS هم معرفی شد و واسط کاربری را بیش از پیش به صورت گرافیکی ارایه می‌داد. تا قبل از این، گذراندن زمان طولانی درمحیط ویندوزهای کمپیوتری تقریباًغیر ممکن می‌نمود.

● موبایل‌های اپل

داستان موبایل‌های اپل از درخواست شرکت Apple Inc آغاز شد. جابز نیز فکر می‌کرد زمان آن شده است که با استفاده از دستگاهی جدید، گام‌های جدیدی در استفاده از تکنولوژی برداشت. در این زمان، جابز و اپل کار روی iPod را آغاز کردند.

در سال ۲۰۰۵ اپل و موتورولا به‌صورت اشتراکی موبایلی را طراحی کردند که POKR ۱ نامیده می‌شد و از آیتینوز استفاده می‌کرد. این اولین گوشی تلفن همراهی بود که از آیتینوز استفاده می‌کرد. جابز از طراحی POKR ۱ راضی نبود و به‌نظرش اصلاً شبیه به محصولات اپل نبود. در واقع موتورولا جلوی طراحی تلفیون همراهی را که خواست اپل باشد، گرفته بود. در اواخر تاستان ۲۰۰۶، اپل از پشتیبانی POKR ۱ سر باز زد. در همان سال اپل برنامه‌یی را در آیتینوز قرار داد که می‌توانست ویدیو و تصاویر را روی تلفیون همراه به نمایش درآورد. در همان سال، اپل اولین تلفیون همراه خود با نام iPhone را معرفی کرد.

در بهار سال ۲۰۰۷ اولین مدل از آیفون‌ها منتشر شد. این مدل از آیفون‌ها نام iPhone ۲G را یدک می‌کشید. بعد از معرفی اولین آیفون، اپل هر سال مدلی جدید از آیفون‌ها را ارایه داد و هر سال نوآوری و خلاقیت را بیش از پیش روی آیفون‌های خود به نمایش گذاشت.

توقف غنی‌سازی اورانیوم ایران مشروط به رفع تحریم‌ها

● به تازگی، عباس عراقچی، معاون سیاسی وزارت خارجه ایران، اعلام کرد: تهران در صورتی غنی‌سازی اورانیوم را متوقف می‌کند که تحریم‌ها علیه این کشور رفع شود.

به گزارش شبکه خبری العربیه، معاون سیاسی وزارت خارجه ایران روز جمعه (۱۹ جدی) گفت: در صورت رفع تحریم‌ها و منفعت بردن از توافق هسته‌یی، ایران به تعهدات هسته‌یی خود بازمی‌گردد و غنی‌سازی ۲۰ درصد می‌تواند به سرعت و به راحتی معکوس شود.

عراقچی، با بیان این‌که لحظه‌یی را برای اطمینان حاصل کردن از رفع دوباره تحریم‌ها از دست نخواهد داد، افزود: «ما از بازگشت آمریکا استقبال می‌کنیم.»

او گفت: «احتمال بازگشت آمریکا به توافق هسته‌یی وجود دارد، اما این تصمیم با آن‌هاست. ایران از بازگشت آن‌ها استقبال می‌کند، اما برای بازگشت‌شان التماس نخواهد کرد. ایران منتظر می‌ماند تا ببیند دولت بایدن چه گونه می‌خواهد به توافق و تعهداتش بازگردد.»

بر اساس برجام، تهران پذیرفته که بسیاری از فعالیت‌های هسته‌یی‌اش را متوقف کند و اورانیوم را در سطحی که قابل بهره‌برداری برای تولید سلاح هسته‌یی نباشد، غنی‌سازی کند.

در مقابل، کشورهای عضو این توافق پذیرفتند که تحریم‌های سازمان ملل و هسته‌یی علیه ایران را لغو کنند. ولی ایالات متحده که از امضایکنندگان اولیه این توافق بود، در دولت دونالد ترامپ از برجام خارج شد و تحریم‌های شدیدی علیه ایران وضع کرد.

تهران یک‌سال بعد، در واکنش به اقدام آمریکا، به‌صورت تدریجی از تعهدات خود در برجام عدول کرد و مجلس شورای اسلامی ایران با تصویب طرح «اقدام راهبردی برای لغو تحریم‌ها» راه را برای فشار بیشتر بر غرب و کاهش تعهدات باقی‌مانده باز کرد. بر اساس این طرح، دولت ایران موظف به ذخیره کردن سالانه ۱۲۰ کیلوگرم اورانیوم با غنای ۲۰ درصدی است.

با خروج آمریکا از برجام، سه کشور اروپایی فرانسه، آلمان و بریتانیا همراه با روسیه و چین اعلام کردند که به برجام وفادار خواهند ماند، مادامی که ایران به تعهداتش عمل کند.

امارات متحده عربی: اختلافات با قطر به گذشته مربوط می‌شود

● انور قرقاش، وزیر مشاور در امور خارجه امارات متحده عربی، می‌گوید: اختلافات کشورهای خلیج پایان یافته است و این اختلافات با قطر مربوط به گذشته می‌شود.

به گزارش شبکه خبری العربیه، قرقاش روز پنج‌شنبه (۱۸ جدی) در یک کنفرانس مطبوعاتی گفت: «بسیار خرسندیم که توانستیم این بحران را پشت سر بگذاریم. ما به آینده نظر داریم و امارات متحده عربی جهت اجرای توافقات

نشست «الاعلا» کاملاً جدی است.»

وی تأکید کرد که به دنبال اعتمادسازی میان چهار کشور (پادشاهی سعودی، امارات، بحرین و مصر) با قطر هستیم. قرقاش ادامه داد که امارات به دنبال فصل جدید و چشم‌انداز نوینی از روابط خواهد بود تا شاهد بحران‌ها و اختلافات کوچک و بزرگ در آینده نباشد.

قرقاش با اشاره به این‌که اختلافات اخیر یک بحران عمیق در روابط میان کشورهای شورای همکاری، تصمیمی درست و به‌جا بوده است. چهل‌ویکمین نشست رهبران کشورهای شورای همکاری خلیج روز سه‌شنبه پیش بر همکاری و همبستگی کشورهای عضو در برابر تهدیدات و مداخلات تأکید کرده بود.

بیانیه پایانی نشست الاعلا بر پایان یافتن اختلافات گذشته با هدف مقابله با چالش‌هایی که امنیت و ثبات منطقه را تهدید می‌کنند، تأکید کرده و از کشورهای عضو خواسته در امور داخلی یک‌دیگر دخالت نکنند. این بیانیه همچنان کشورهای عضو شورای همکاری را به هماهنگی مواضع سیاسی و همکاری در مقابله با تهدیدات امنیتی از جمله مبارزه با گروه‌های تروریستی تشویق می‌کند.

از سوی هم، دیگر شاهزاده فیصل بن فرحان وزیر خارجه پادشاهی عربی سعودی که با دبیرکل شورای همکاری خلیج در یک کنفرانس مطبوعاتی شرکت کرده، بود ابراز داشت: «پیام نشست اخیر به جهان این بود که به‌رغم اختلافات میان اعضای یک خانواده، با تدبیر می‌توان بر آن اختلافات غلبه کرد و امنیت و ثبات را برای منطقه به ارمغان آورد.»

چین: سفر نماینده آمریکا در سازمان ملل به تایوان، بازی با آتش است

● ژانگ جون، نماینده دائمی چین در سازمان ملل متحد، می‌گوید که سفر نماینده آمریکا در سازمان ملل به تایوان بازی با آتش خواهد بود. او گفت: «به آمریکا یادآوری می‌کنیم هرکس که با آتش بازی کند، خودش را می‌سوزاند. آمریکا با این اقدام اشتباه، بهای سنگینی خواهد پرداخت.»

به‌گفته دولت تایوان و نیز نمایندگی ایالات متحده در سازمان ملل، کلی کرافت سفیر آمریکا در این سازمان، هفته آینده برای دیدار با رهبران ارشد به تایوان سفر خواهد کرد.

۷ | madanyatdaily.com

جهان

● سال دهم ● شماره ۶۷۷ ● شنبه ۲۰ جدی ۱۳۹۹

مدیته

ترمپ: در بیستم جنوری یک دولت تازه سرکار خواهد آمد

● دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا در پیام ویدیویی گفت: در روز ۲۰ جنوری دولت تازه سرکار خواهد آمد. به گزارش بی‌بی‌سی فارسی، ترامپ در حالی پیام ویدیویی منتشر می‌کند که درخواست‌ها برای استیضاح و برکناری او در کنگره این کشور بالا گرفته است.

زدند و قانون را شکستند، هزینه آن را خواهند داد. «ما تازه یک انتخابات فشرده را پشت سر گذاشتیم و احساسات، جریحه‌دار است، اما حالا باید بر اعصاب خود مسلط شویم و آرامش را برگردانیم و به کار مردم آمریکا رسیدگی کنیم.» رئیس‌جمهور آمریکا افزود: «تمرکز من اکنون انتقال آرام، قانون‌مند و روان قدرت خواهد بود. اکنون وقت التیام و آشتی‌جویی است. ۲۰۲۰ سالگی پر از سختی برای مردم بود. یک همه‌گیری آزارنده، زندگی مردم را زیر و رو کرده، میلیون‌ها نفر را در خانه منزوی کرده، به اقتصاد ما ضربه زده و جان تعداد بی‌شماری را گرفته است.»

دونالد ترامپ در پایان سخنان خود به صراحت بیان کرد: «خدمت به‌عنوان رئیس‌جمهور افتخار مهم زندگی من بوده. باید خطاب به همه هواداران خوبم بگویم که می‌دانم مایوس هستید، اما می‌خواهم بدانید که سفر فوق‌العاده ما تازه شروع شده.»

رویدادهای چهارشنبه و فشار برای استیضاح هواداران آقای ترامپ روز چهارشنبه (۱۷ جدی) درست بعد از سخنرانی آنتین او در نتایج انتخابات به کنگره این کشور که سعی داشت نتایج کالج انتخاباتی را تأیید کند، یورش بردند.

دونالد ترامپ از هفته‌ها پیش، ششم جنوری را روز تسویه حساب معرفی کرده بود.

او از طرفدارانش خواسته بود که در این روز به واشنگتن بروند و برای نپذیرفتن نتیجه انتخابات ماه نومبر و باقی‌ماندن قدرت در دست خودش به اعضای کنگره و معاونش، مایک پنس، فشار بیاورند.

بایدن: حمله کنندگان به کنگره تروریستان داخلی بودند

● جو بایدن، رئیس‌جمهوری منتخب آمریکا، حوادث روز ششم جنوری و ورود به ساختمان کنگره را یکی از «تاریک‌ترین» روزهای تاریخ ایالات متحده خواند و این رویداد را حمله تمام‌عیار علیه مردم‌سالاری توصیف کرد. به گزارش ایران اینترنشنال، بایدن روز پنج‌شنبه (۱۸ جدی) در مراسم معرفی اعضای تیم وزارت عدلیه در دولت آینده، با اشاره به درگیری‌های روز چهارشنبه در ساختمان کنگره گفت: «به‌نظر من دیروز یکی از تاریک‌ترین روزهای تاریخ ملت ما بود. یک حمله بی‌سابقه علیه مردم‌سالاری ما و به‌معنای واقعی کلمه علیه سنگر آزادی ما در پایتخت آمریکا صورت گرفت.»

او بیان کرد: «آن‌چه را که دیروز شاهدش بودیم نه ابراز نارضایتی بود، نه بی‌نظمی و نه تظاهرات، بل هرج‌ومرج بود. آن‌ها تظاهرات‌کننده نبودند. مبادا آن‌ها را تظاهرات‌کننده بخوانید. آن‌ها یک جمع اوپاش، برانداز و تروریست داخلی بودند، به‌همین سادگی.»

رئیس‌جمهور منتخب آمریکا همچنان تصریح نمود: «این روزها قابل پیش‌بینی بود. در چهارسال اخیر رئیس‌جمهوری داشتیم که به وضوح هر آن‌چه را که دموکراسی، قانون اساسی و حاکمیت قانون برای ما انجام

شرایط جدید پرتغال برای صدور ویزای طلایی

● مقام‌های پرتگالی تصمیم گرفته‌اند تا برنامه اقامت از طریق سرمایه‌گذاری موسوم به «ویزای طلایی» را تنها به سرمایه‌گذاری در مناطق کم جمعیت این کشور، محدود کند.

به گزارش یورونیوز، این تصمیم در جلسه هیات وزیران گرفته شد و دولت این کشور می‌خواهد بدین وسیله در درجه اول به بازسازی شهرها، میراث‌های فرهنگی و نیز افزایش جلب توریست به مناطق کم‌ترشناخته شده آن کمک و دوم با مشکل عمده بیکاری در این مناطق مبارزه کرده و اشتغال‌زایی کند.

براین اساس، پس از این سرمایه‌گذارانی که می‌خواهند از اقامت پرتغال و آزادی جابه‌جایی در بقیه کشورهای اتحادیه اروپا بهره‌مند شوند، دیگر نمی‌توانند در شهرهای بزرگ این کشور چون لیسبون و یا پورتو سرمایه‌گذاری کنند.

در حال حاضر هشت نوع سرمایه‌گذاری برای دریافت ویزای طلایی پرتغال وجود دارد. یکی از آن‌ها سرمایه‌گذاری ۵۰۰ هزار یورویی در بخش کشاورزی

در همین حال، نانسی پلوسی، رئیس‌مجلس نمایندگان آمریکا، نیز روز پنج‌شنبه (۱۸ جدی) در یک کنفرانس مطبوعاتی از استیون ساند، رئیس پولیس کنگره، خواسته که با توجه به درگیری‌های صورت گرفته در ساختمان کنگره، از سمت خود استعفا دهد و او به زودی از سمت خود کناره‌گیری خواهد کرد.

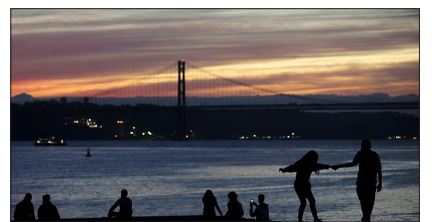
پلوسی، دونالد ترامپ را «خطری برای کشور» توصیف کرد و ۱۳ روز باقی‌مانده از ریاست‌جمهوری او را «نمایش ترسناک برای آمریکا» خواند.

او با اشاره به این‌که مراسم آغاز به‌کار دولت آینده رویدادی است که از نظر امنیت ملی بسیار پر اهمیت است و به سطوح امنیتی بسیار بالایی نیاز دارد، گفت: «ما باید خیلی خیلی مراقب باشیم؛ زیرا این افراد و رهبران دونالد ترامپ برای امنیت مردم، مردم‌سالاری ما و انتقال مسالمت‌آمیز قدرت هیچ اهمیتی قابل نیستند.»

رئیس‌مجلس نمایندگان آمریکا با اعلام حمایت از تقاضاها برای برکناری ترامپ افزود: «در صورتی که مایک پنس و اکثریت اعضای کابینه برای برکناری فوری ترامپ توافق نکنند، به‌صورت جداگانه طرح استیضاح ترامپ را پی‌گیری خواهد کرد.»

۱۸۴۳۳ نفر، اوکراین، گینه بیسائو و ترکیه در مکان‌های بعدی قرار دارند. قبرس، مالت و پرتغال اعضای اتحادیه اروپا که همچنان ویزای طلایی برای شهروندان صادر می‌کنند، مدت‌ها است از سوی دیگر اعضای این اتحادیه، تحت فشار هستند تا این پروژه را متوقف کنند.

گزارش‌های متعددی مبنی بر این‌که پروژه ویزای طلایی «دروازه‌های اروپا را برای پول‌شویی مجرمان و گروه‌های تبه‌کار» باز می‌کند، هم از سوی کمیسیون اروپا و هم از سوی بسیاری از رسانه‌های مستقل اروپایی، منتشر شده است.

● صاحب‌امتیاز و مدیرمسئول: سید اصغر اشراق ۰۷۹۴۱۱۵۵۴۴ / eshraqsayed@gmail.com

● سردبیر: فرشته حسینی / تحلیل‌گر ارشد: مجیب‌الرحمن اتل

● ویراستار: سامعه درویش و هما عمر / نویسندگان: بکتاش روش، سمیه نوروزی، فرزاد عنایت، زهرا تارشی، الهه موسوی و زهرا یزدان‌شناس

● گزارشگران: معصومه امیری، سید مهدی حسینی، مرتضی پژواک و نجمه رسا / مترجم: شریفه عرفانی / صفحه‌آرا: مینگ‌باشی

● مسوول بازاریابی: ضمیرخان وفا - ۰۷۹۳۸۴۵۵۵۵ / هماهنگی خبر و گزارش: ۰۷۹۰۲۹۵۵۲۹

/ چاپ: مطبعه چشمه / توزیع: کانون فرهنگی زنگ صبح ۰۷۶۷۱۵۲۰۱۲ / توزیع در ولایات: میدان وردک، بامیان، غزنی، پروان، غور و دایکندی

● دفتر: کارته سه / به‌غیر از سرمقاله، مطالب دیگر بیانگر دیدگاه نویسندگان است.

بای اعتمادی موجود میان دو طرف گفتگوهای صلح افغانستان راه به جایی نمی برد

● ترجمه: شریفه عرفانی | منبع: آژانس خبری جنوب آسیا (ای.ان.آی)

● گفتگوهای صلح طالبان و افغانستان که از ۵ جنوری ۲۰۲۱ در پایتخت قطر؛ دوحه از سر گرفته شد، با بی‌اعتمادی دو طرف نسبت به یکدیگر روبه‌روست.

در دسامبر، ملا برادر، رئیس سیاسی طالبان در دوحه، در راس هیاتی سه‌نفره رسماً به پاکستان سفر کرد. میرزا گفت که وی جلساتی را با نخست‌وزیر عمران خان و شاه محمود قریبزی وزیر امور خارجه برگزار کرده که در آن استراتژی برای هدایت گفتگوها به نفع طالبان و در نهایت پاکستان طراحی شده بود.

طبق گفته‌ی وی، هر دو هیات طالبان و پاکستان توافق کردند که مذاکرات را تا ماه می ۲۰۲۱، زمان خروج کامل نیروهای امریکایی از افغانستان ادامه دهند.

احمدضیا سراج، رئیس عمومی امنیت ملی افغانستان، در ۶ جنوری هنگام سخنرانی در پارلمان افغانستان گفت: «طالبان تمایلی به صلح ندارند. آن‌ها از تاکتیک‌هایی استفاده می‌کنند که هدفش طولانی کردن مذاکرات صلح تا زمان خروج نیروهای امریکایی از کشور است.»

به‌علاوه، امرالله صالح، معاون اول رئیس‌جمهور افغانستان، در یک نشست عمومی خبر داد که طالبان از دیدگاه مذهبی نمی‌توانند خشونت خود را مشروع جلوه دهند.

«خوب، این خشونت‌ها جان کلام مذاکرات صلح دوحه را نشان می‌دهد. در حالی که طالبان اصرار دارند قانون شریعت در افغانستان اجرا شود، دولت منتخب دموکراتیک اشراف غنی قطعاً به این باور است که تنها از طریق انتخابات دموکراتیک درباره آینده افغانستان تصمیم گرفته شود. از این رو، به‌زعم من مذاکرات به بن‌بست می‌رسد.»

میرزا، پاکستان را به دخالت در امور داخلی افغانستان در شش دهه گذشته متهم کرد. تشکیلات پاکستان نسبت به افغانستان کینه‌ی دارند که به سال ۱۹۴۹ برمی‌گردد؛ زمانی که این کشور با عضویت پاکستان در سازمان ملل مخالفت کرد.

این فعال سیاسی اظهار داشت: این کینه را پرویز مشرف؛ رئیس‌جمهور پیشین پاکستان در یک مصاحبه تلویزیونی مطرح کرد که هنوز هم در برخی رسانه‌های اجتماعی دست به دست می‌شود.

علاوه بر این، پاکستان همیشه به روابط هند و افغانستان غبطه خورده و با افغانستان به‌عنوان همسایه‌ی مهم برای دست‌یابی به عمق استراتژیک خود در برابر هند رفتار کرده است.

میرزا افزود، تمایل به توانایی کنترل کرسی قدرت در کابل همیشه محور سیاست خارجی آسیای جنوبی در پاکستان، سرزمین مجاهدین اسلامی سرکش بوده است.

به گفته‌ی وی، هند در عوض، به افغانستان برای بازسازی آن یاری می‌رساند، با وجود اینکه افغانستان یک کشور عمدتاً مسلمان است.

پاکستان مانع هرگونه پروژه توسعه‌ی است که توسط هند آغاز شود؛ به‌عنوان مثال، در اگست ۲۰۱۹ پاکستان از اعطای مجوز به افغانستان برای حمل کالاهای هندی از طریق مرز واکاه خودداری کرد.

این سالی بود که سقف صادرات هند به افغانستان جنگ‌زده تقریباً یک‌میلیارد دالر بود. صادرات هند بین سال‌های ۲۰۱۶-۲۰ تا ۲۰۱۹-۲۰ بیش از ۸۹ درصد رشد داشته است. وی افزود، امروز حجم صادرات هند نزدیک به دو میلیارد دالر است.

نخست‌وزیر هند، نارندرا مودی و رئیس‌جمهور افغانستان، اشراف غنی، پس از امتناع پاکستان در سپتامبر ۲۰۱۶ از اعطای مجوز به این کشور برای تجارت مستقیم با هند، تصمیم گرفتند در دور زدن پاکستان یک راهروی هوایی ایجاد کنند. هر دو کشور همچنین از بندر چابهار ایران برای تجارت استفاده می‌کنند.

هند در پروژه‌های جدی زیربنایی در افغانستان مشارکت داشته است. ساختمان کنونی پارلمان در کابل که توسط هند با هزینه ۹۰ میلیون دالر ساخته شده، در تاریخ ۲۶ اپریل ۲۰۱۹ توسط رییس‌ان دولت‌های هند و افغانستان به‌طور مشترک افتتاح شد.

هند یک جاده ۲۱۸ کیلومتری از دلارام به رنج (در مرز افغانستان و ایران) احداث کرد که به افغانستان امکان ارتباط دوسویه با ایران می‌دهد.

در نوامبر سال ۲۰۲۰ هند و افغانستان توافق‌نامه‌ی برای ساخت سد شاهتوت امضا کردند که آب آشامیدنی سالم را برای دومیلیون نفر از ساکنان شهر کابل تأمین می‌کند. در حال حاضر بیش از ۱۰۰ پروژه به ارزش ۸۰ میلیون دالر وجود دارد که هند در آن سهم است.

گزارش شده که تا سال ۲۰۲۰ هند بیش از سه‌میلیارد دالر برای کمک به افغانستان در ایجاد ظرفیت و توانایی بشری افغان‌ها و همچنین مؤسسات آن هزینه کرده است.

وزیر امور خارجه هند هنگام سخنرانی در یک کنفرانس در جنیو گفت که هیچ بخشی از افغانستان وجود ندارد که از بیش از ۴۰۰ پروژه دولت هند بهره‌مند نشده باشد. این پروژه‌ها در ۳۴ ولایت افغانستان به‌صورت پراکنده اجرا شده‌اند.

میرزا گفت: «پاکستان مشارکت تجاری روزافزون بین هند و افغانستان را به مثابه تهدیدی برای همکاری سیاسی بین دولت می‌بیند. بنابراین به نفع دستگاه نظامی پاکستان است که تا جای ممکن بکوشد در روابط میان همسایه دیوار به دیوار و رقیب سرسخت‌اش کارشکنی کند. همین موارد مرا به این نتیجه می‌رساند که احتمال صلح در جنوب آسیا بسیار ناممکن به نظر می‌رسد، مگر اینکه تشکیلات نظامی پاکستان در منطقه در هم شکسته و از میان برداشته شود.»

میرزا توضیح داد، اگر هدف دولت افغانستان از برگزاری گفتگوهای صلح در دوحه با تروریست‌های جهانی، خرید وقت برای اشراف غنی جهت تقویت توانایی‌های امنیتی و نظامی کشور بود، این هدف هم با حملات مداوم به نیروهای امنیتی و فعالان دموکراسی‌خواه با شکست مواجه شده است. در همین حال، روز چهارشنبه آقای غنی، رئیس‌جمهور افغانستان هنگام سخنرانی در یک نشست عمومی در ننگرهار شرقی، هنگامی که گفت با چشم‌انداز دولت موقت موافق نیست، پیام واضح‌تری به پاکستان ارایه داد.

مسی یا رونالدو، چه کسی پول بیشتری در این فصل کسب کرده است؟

● بحث درآمد یکی از موضوعات مهم برای بازیکنان فوتبال بوده و رسانه‌ها برخی اوقات آن‌را به سوژه‌های خبری‌شان تبدیل می‌کنند.

نام لیونل مسی و کریستیانو رونالدو در جهان فوتبال همواره در صدر فهرست‌های مختلف دیده می‌شود و برای درآمد هم همین گونه است. مسی با درآمد ۱۳۰ میلیون یورو در این فصل پردرآمد ترین بازیکن حال حاضر جهان است. البته مسی بازیکنی است که بیشترین دست‌مزد را هم از باشگاهش از میان سایر بازیکنان می‌گیرد. پس از او کریستیانو رونالدو قرار دارد که درآمدی معادل ۱۱۸ میلیون یورو داشته است که رقم قابل توجهی است.

پس از این دو که همواره صدرنشین‌ست‌های مختلف هستند، نمار قرار دارد که درآمدی معادل ۹۵ میلیون یورو داشته است. رده‌های چهارم و پنجم هم به ترتیب متعلق به گرت بیل و گریزمان هستند. امباپه با ۲۶ میلیون و ۷۰۰ هزار یورو درآمد در جایگاه دهم این لیست قرار دارد.

گذشته، مهم‌تر است یا آینده؟

شبهات دوره کووید ۱۹ با دوران جنگ

جنگ و کرونا؛ زندگی مان، خصوصاً خانه‌نشینی مان را به شکل واحدی تغییر دادند

● بخش نخست

● دنیایی را که کووید ۱۹ برآیمان ساخته به دوران‌های جنگ تشبیه می‌کنند و برای توصیف آن استعاره‌های نظامی را به کار می‌برند: صحبت از «نبرد» با ویروس نامرئی است؛ می‌گویند کارکنان سلامت در «خط مقدم» حضور دارند و وضعیت بیمارستان‌ها را «بدرتر از منطقه جنگی» می‌دانند. شاید این روایت‌ها درست باشند، اما ماجرا روی دیگری هم دارد. برای اکثر آدم‌ها این همه‌گیری با هیجان و مرگ خط مقدم همراه نیست، بلکه همراه ملال زندگی خانه‌نشینی است که در آن کسی نباید با چیزی بجنگد؛ کلی بشوی و بساب اجباری، سروکله‌زدن با بچه‌هایی که حوصله‌شان سر رفته، و زندگی بی‌هیاهویی که به هیچ‌وجه سرگرم‌کننده نیست. چگونه می‌توان این وضع را تا پایان بحران تاب آورد؟

در پایان سال ۱۹۴۰، بریتانیا به تارک‌ترین دوره خود رسیده بود. فرانسه در ابتدای سقوط بود. طیاره‌های آلمانی شبانه به لندن حمله می‌کردند. دود از شهر لندن بلند می‌شد و تهدید اشغال‌گری آلمان همچنان نامعلوم بود. ۱۹ دسامبر، ویرجینا

وولف به این می‌اندیشید که جنگ چه طور زندگی‌اش را تغییر داده است. او در دفتر خاطراتش تندتند، با نقطه‌گذاری ناقص و کلمات بی‌سروته نوشت: «جالب می‌شد، اگر می‌توانستم امروز -یعنی پنج‌شنبه- را بگذارم وسط و بگویم جنگ دقیقاً چه طور تغییرش داده است.»

خاطره‌نوشتن، کاری هوس‌انگیز است. تا سال ۱۹۴۰، وولف نویسنده‌ی مشهور بود که کتاب‌هایش، خانم دالووی و به‌سوی فانوس دریایی، ادبیات انگلیسی را دگرگون کرده بود. آن وقت وولف به جنگ چه گونه نگاه می‌کرد؟ چه حقایقی را برملا می‌کرد؟ در آن پنج‌شنبه خاص، جنگ چه معنایی برای وولف داشت؟

جواب این بود: خرید. برای وولف، معنای جنگ این بود که زندگی روزمره کمی دردسرساز می‌شود. وولف نوشت: «جیره روغن نباتی‌مان آن قدر کم است که نمی‌توانم برای هیچ آرد شیربرنج ذخیره کنم. فروشگاه‌ها تا ظهر پر نمی‌شوند. همه چیز سریع خریده می‌شود. پیش‌تر اوقات، بعد از ظهر همه‌شان تمام شده‌اند....»

ماجرای فقط خرید نبود. کل کارهای خانه حالا سخت‌تر شده بود. جنگ یعنی اوقات کار، خدمت‌کارها کم می‌شود و تغییر می‌کنند. بنابراین وولف، علاوه بر کارهای دیگر، باید گردگیری هم می‌کرد و شوهرش، لیونارد، نظافت را انجام می‌داد. وولف می‌دید خبری از لباس جدید نیست؛ تنوع غذای‌شان هم کم شده است و دیگر چه؟ دیگر، چیز زیادی برای گفتن نبود. حالا دستش کمی می‌لرزید. حملاتی صورت می‌گرفت. جمع‌کردن پرده‌هایی که جلوی نور را کامل می‌گرفتند نیم‌ساعتی کار شاقه لازم داشت و به‌جز این‌ها؟ «به‌جز این‌ها، طبق معمول نفسی می‌آید و می‌رود.»

اگر شرح حال کووید ۱۹ منتشر شود، با حس‌وحال و ماجراهایی نوشته می‌شود که نظامی خواهد بود. این روایت‌ها از افزایش اجساد و «تلفات» صحبت خواهند کرد. نویسندگان و مورخان، درست مثل تعدادی از رهبران فعلی جهان، از استعاره‌های نظامی استفاده می‌کنند: صحبت از «مبارزه» با بیماری، «نبرد» با ویروس نامرئی و حضور در «خط مقدم» است. دکترها وضعیت را «بدرتر از منطقه جنگی» توصیف می‌کنند.

آن‌ها به بدرقه تابوت‌ها در سرک‌های ایتالیا سر تکان می‌دهند، به کیسه‌های حمل جسد در سردخانه‌های موقت، و ساختن شفاخانه‌هایی با اسم‌هایی (مثل نایتینگل) که یادآور مراقبت در بحبوحه قتل عام در میدان جنگ‌اند.

مسلمان آن روایت‌ها درست خواهند بود، اما غلط هم خواهند بود. چون برای اکثر آدم‌ها، در بیش‌تر مکان‌ها، این همه‌گیری نه هیجان و مرگ خط مقدم، بل ملال و کسالت‌باری جبهه داخلی را منعکس می‌کند. این‌جا محل دشواری‌های خانگی کوچک اما بی‌وقفه است و نیز خریدی که با ساعت‌های عجیب باز شدن مغازه‌ها و کمبودهای ناگهانی سخت‌تر شده است: تخم‌مرغ

و بروس نامرئی و وضعیت در «خط مقدم» است. دکترها وضعیت را «بدرتر از منطقه جنگی» توصیف می‌کنند. آن‌ها به بدرقه تابوت‌ها در سرک‌های ایتالیا سر تکان می‌دهند، به کیسه‌های حمل جسد در سردخانه‌های موقت، و ساختن شفاخانه‌هایی با اسم‌هایی (مثل نایتینگل) که یادآور مراقبت در بحبوحه قتل عام در میدان جنگ‌اند.

مسلمان آن روایت‌ها درست خواهند بود، اما غلط هم خواهند بود. چون برای اکثر آدم‌ها، در بیش‌تر مکان‌ها، این همه‌گیری نه هیجان و مرگ خط مقدم، بل ملال و کسالت‌باری جبهه داخلی را منعکس می‌کند. این‌جا محل دشواری‌های خانگی کوچک اما بی‌وقفه است و نیز خریدی که با ساعت‌های عجیب باز شدن مغازه‌ها و کمبودهای ناگهانی سخت‌تر شده است: تخم‌مرغ

گذشته که در آن واضح بود چه کسی درست می‌گوید و چه کسی اشتباه می‌کند. پشت تمام این‌ها، نسخه‌ی طلایی و آشفته از سرزمین «چای و کیک» وجود داشت که مردم بر آن حاکم بودند.

بریتانیا در میدان دادن به مدل‌های رمانتیکش از دوران گذشته تنها نیست. سیاستمداران در سرتاسر جهان ملی‌گرایی نوستالژیک را ابزاری سیاسی کرده‌اند، به روزهای شکوه خیالی گریز می‌زنند و قسم می‌خورند که این روزها را بازمی‌گرداند یا تقویت‌شان می‌کنند. روسیه مجسمه‌های استالین را دوباره برپا کرده است، ترک‌ها دست به دامان پیروزی‌های امپراطوری عثمانی می‌شوند و دونالد ترامپ قول داده است که «عظمت را به امریکا بازگرداند.»

زمان حال به‌شکل خسته‌کننده‌ی مبهم است و چنین تاریخچه و قیاحه‌ی بی‌پایان زمانه اجازه می‌دهد تا شبیه به لحظه‌ی از گذشته دوباره سر بر آورد، لحظه‌ی که حدود و ثغورش به‌دست سلطه‌ی همه‌جانبه نرم شده

است. لذا، چند ماه اخیر آگاهان کرده است که این نسخه از تاریخ به کلی مزخرف است.

دل‌بستگی به خانه و زندگی، در دوران جنگ، محبوب فلم‌سازان و زمان‌نویسان و همین‌طور سیاستمداران است. با وجود این، قرنطینه باید نادرستی این نسخه راحت‌طلبانه را تایید کند. درحالی که بی‌حوصله، پرمشغله و با دوتر فاصله برای غذا صف می‌کشیم، می‌توانیم ببینیم که کمبود غذا و قفسه‌های خالی چندان محشر نیستند. عاصی شدن کودکان و توضیح دنیای تیره‌وتار هزینه‌ی دارد. مطمئناً شنیدن تعداد کشته‌های روزانه در رادیو یا ابهام عظیمی که درباره آینده انسان‌ها داریم نمی‌تواند هیچ‌امیدی به ما بدهد.

به رغم همه این‌ها، زندگی در دورانی که می‌دانیم تاریخ‌ساز است همانی نیست که آرزویش را داشتیم. مثل دیدن عکسی رنگی‌شده از یک سرباز قدیمی، قدرت مدرنیت (مدرن) کمک‌مان می‌کند.

حتی اگر واکسینی ساخته شود، محدودیت ماندن در خانه، همین حالا چیزهای زیادی را از ما گرفته که بازخواهند گشت تا گذشته را با شفافیت بیشتر بی‌نیم. جبهه داخلی - که تا به حال به‌شکل خوشایندی سیاه‌وسفید بوده - با محدودیت ماندن در خانه به‌طرز وحشتناکی تمام‌رنگی شده است. ناگهان متوجه می‌شویم که گذشته اصلاً کشور دیگری نبوده. گذشته همین اکنون بود، همین دیروز بود. از خوبی گذشته این است که همیشه بسیار شفاف بوده؛ یک‌تعداد در آن زمان ادعا می‌کردند که جبهه داخلی بچه‌بازی است. دینا

آتهیل، نویسنده و ویراستار، نگاهی دوباره به جنگ کرد و آنچه به یاد آورد نه شوخی و زندگی خوش‌خورم، بل «فضایی خاکستری، بی‌لذت و غم‌بار» بود که «مرتب به ناامیدی می‌کشید و راهی جز تاب‌آوردن برای افراد نمی‌گذاشت: هر یک از آن مصایب جزئی اساسی از زندگی بودند.»

جنگ در یاد بسیاری از آدم‌های روزگاری است که در آن، دست به‌دست یکدیگر می‌دادند. با این حال، وقتی برخی از روایت‌های جبهه داخلی را می‌خوانید، غالباً چندپارگی دردناکی را احساس می‌کنید که بی‌شاهدت به اکنون نیست و این چندپارگی‌ها، به برکت چانس، این‌چنین شده‌اند: ثروتمند از فقیر، شهر از روستا، کشاورزان چاق از آدم‌های لاغری که با جیره‌بندی غذا می‌خوردند، و البته هر کشور از کشور دیگر. دهه ۱۹۴۰، در بریتانیا، بیگانه‌هراسی کشنده‌ی در فضای بمباران شده وجود داشت. احساسات ضدایتالیایی، ضدآلمانی، و ضدیهودی موج می‌زد. همه به پناهندگان بلجیکی با بدگمانی نگاه می‌کردند: «آدم‌های ناخوشایندی که باعث‌وبانی کمبود کرده‌اند.» در هر صورت، اصلاً باشکوه نبود.

اگر روزگار حاضر می‌تواند کمک‌مان کند تا گذشته را ببینیم، گذشته هم می‌تواند کمکی باشد تا زمان حال را دریابیم. روایت‌های جبهه داخلی اغلب با این حس همراه اند که وقتی فرد درد بزرگ‌تر دیگران را می‌بیند رنج خودش کوچک می‌شود. هم، آن موقع و هم حالا، آدم‌ها فکر می‌کردند که باید احساسات‌شان را سرکوب کنند. وولف حرف‌های آن پنج‌شنبه را از روی نوعی صداقت تجربی نوشت، اما حتی او هم تقریباً ادامه نداد و از باب عذرخواهی نوشت: «این‌ها بیش‌تر دردسرنده تا سختی. ما که گرسنه و سرمازده نمی‌شویم.»

آن زمان، مثل حالا، زنده‌ها پیش از گلیاه در برابر مرگ، امتیازهای‌شان را بررسی می‌کنند. وقتی مردان داشتند در نورمندی کشته می‌شدند، این که درباره دغدغه آرد و شیر نویسی کامیابش در تضاد با احساس میهن‌پرستی است. امروز، درحالی که کارکنان سلامت با مرگ و در رو شده‌اند و دیگران با کار در فروشگاه‌ها، مراکز مراقبتی و مدارس سلامت‌شان را به‌خطر می‌اندازند، به‌نظر خودخواهانه می‌رسد که درباره گیرافتادن در امنیت خانه‌های خودمان ناله کنیم. پس آدم‌ها چنین کاری نکردند. خودمان را سانسور می‌کنیم و شرمندیم که احساسات‌مان، کمبود دستمال کاغذی‌مان، با عظمت لحظه اکنون تطبیق چندانی ندارد.

اگر روزگار حاضر می‌تواند کمک‌مان کند تا گذشته را ببینیم، گذشته هم می‌تواند کمکی باشد تا زمان حال را دریابیم. روایت‌های جبهه داخلی اغلب با این حس همراه اند که وقتی فرد درد بزرگ‌تر دیگران را می‌بیند رنج خودش کوچک می‌شود. هم، آن موقع و هم حالا، آدم‌ها فکر می‌کردند که باید احساسات‌شان را سرکوب کنند. وولف حرف‌های آن پنج‌شنبه را از روی نوعی صداقت تجربی نوشت، اما حتی او هم تقریباً ادامه نداد و از باب عذرخواهی نوشت: «این‌ها بیش‌تر دردسرنده تا سختی. ما که گرسنه و سرمازده نمی‌شویم.»

آن زمان، مثل حالا، زنده‌ها پیش از گلیاه در برابر مرگ، امتیازهای‌شان را بررسی می‌کنند. وقتی مردان داشتند در نورمندی کشته می‌شدند، این که درباره دغدغه آرد و شیر نویسی کامیابش در تضاد با احساس میهن‌پرستی است. امروز، درحالی که کارکنان سلامت با مرگ و در رو شده‌اند و دیگران با کار در فروشگاه‌ها، مراکز مراقبتی و مدارس سلامت‌شان را به‌خطر می‌اندازند، به‌نظر خودخواهانه می‌رسد که درباره گیرافتادن در امنیت خانه‌های خودمان ناله کنیم. پس آدم‌ها چنین کاری نکردند. خودمان را سانسور می‌کنیم و شرمندیم که احساسات‌مان، کمبود دستمال کاغذی‌مان، با عظمت لحظه اکنون تطبیق چندانی ندارد.

اگر روزگار حاضر می‌تواند کمک‌مان کند تا گذشته را ببینیم، گذشته هم می‌تواند کمکی باشد تا زمان حال را دریابیم. روایت‌های جبهه داخلی اغلب با این حس همراه اند که وقتی فرد درد بزرگ‌تر دیگران را می‌بیند رنج خودش کوچک می‌شود. هم، آن موقع و هم حالا، آدم‌ها فکر می‌کردند که باید احساسات‌شان را سرکوب کنند. وولف حرف‌های آن پنج‌شنبه را از روی نوعی صداقت تجربی نوشت، اما حتی او هم تقریباً ادامه نداد و از باب عذرخواهی نوشت: «این‌ها بیش‌تر دردسرنده تا سختی. ما که گرسنه و سرمازده نمی‌شویم.»

اگر روزگار حاضر می‌تواند کمک‌مان کند تا گذشته را ببینیم، گذشته هم می‌تواند کمکی باشد تا زمان حال را دریابیم. روایت‌های جبهه داخلی اغلب با این حس همراه اند که وقتی فرد درد بزرگ‌تر دیگران را می‌بیند رنج خودش کوچک می‌شود. هم، آن موقع و هم حالا، آدم‌ها فکر می‌کردند که باید احساسات‌شان را سرکوب کنند. وولف حرف‌های آن پنج‌شنبه را از روی نوعی صداقت تجربی نوشت، اما حتی او هم تقریباً ادامه نداد و از باب عذرخواهی نوشت: «این‌ها بیش‌تر دردسرنده تا سختی. ما که گرسنه و سرمازده نمی‌شویم.»

اگر روزگار حاضر می‌تواند کمک‌مان کند تا گذشته را ببینیم، گذشته هم می‌تواند کمکی باشد تا زمان حال را دریابیم. روایت‌های جبهه داخلی اغلب با این حس همراه اند که وقتی فرد درد بزرگ‌تر دیگران را می‌بیند رنج خودش کوچک می‌شود. هم، آن موقع و هم حالا، آدم‌ها فکر می‌کردند که باید احساسات‌شان را سرکوب کنند. وولف حرف‌های آن پنج‌شنبه را از روی نوعی صداقت تجربی نوشت، اما حتی او هم تقریباً ادامه نداد و از باب عذرخواهی نوشت: «این‌ها بیش‌تر دردسرنده تا سختی. ما که گرسنه و سرمازده نمی‌شویم.»

اگر روزگار حاضر می‌تواند کمک‌مان کند تا گذشته را ببینیم، گذشته هم می‌تواند کمکی باشد تا زمان حال را دریابیم. روایت‌های جبهه داخلی اغلب با این حس همراه اند که وقتی فرد درد بزرگ‌تر دیگران را می‌بیند رنج خودش کوچک می‌شود. هم، آن موقع و هم حالا، آدم‌ها فکر می‌کردند که باید احساسات‌شان را سرکوب کنند. وولف حرف‌های آن پنج‌شنبه را از روی نوعی صداقت تجربی نوشت، اما حتی او هم تقریباً ادامه نداد و از باب عذرخواهی نوشت: «این‌ها بیش‌تر دردسرنده تا سختی. ما که گرسنه و سرمازده نمی‌شویم.»

اگر روزگار حاضر می‌تواند کمک‌مان کند تا گذشته را ببینیم، گذشته هم می‌تواند کمکی باشد تا زمان حال را دریابیم. روایت‌های جبهه داخلی اغلب با این حس همراه اند که وقتی فرد درد بزرگ‌تر دیگران را می‌بیند رنج خودش کوچک می‌شود. هم، آن موقع و هم حالا، آدم‌ها فکر می‌کردند که باید احساسات‌شان را سرکوب کنند. وولف حرف‌های آن پنج‌شنبه را از روی نوعی صداقت تجربی نوشت، اما حتی او هم تقریباً ادامه نداد و از باب عذرخواهی نوشت: «این‌ها بیش‌تر دردسرنده تا سختی. ما که گرسنه و سرمازده نمی‌شویم.»

اگر روزگار حاضر می‌تواند کمک‌مان کند تا گذشته را ببینیم، گذشته هم می‌تواند کمکی باشد تا زمان حال را دریابیم. روایت‌های جبهه داخلی اغلب با این حس همراه اند که وقتی فرد درد بزرگ‌تر دیگران را می‌بیند رنج خودش کوچک می‌شود. هم، آن موقع و هم حالا، آدم‌ها فکر می‌کردند که باید احساسات‌شان را سرکوب کنند. وولف حرف‌های آن پنج‌شنبه را از روی نوعی صداقت تجربی نوشت، اما حتی او هم تقریباً ادامه نداد و از باب عذرخواهی نوشت: «این‌ها بیش‌تر دردسرنده تا سختی. ما که گرسنه و سرمازده نمی‌شویم.»

اگر روزگار حاضر می‌تواند کمک‌مان کند تا گذشته را ببینیم، گذشته هم می‌تواند کمکی باشد تا زمان حال را دریابیم. روایت‌های جبهه داخلی اغلب با این حس همراه اند که وقتی فرد درد بزرگ‌تر دیگران را می‌بیند رنج خودش کوچک می‌شود. هم، آن موقع و هم حالا، آدم‌ها فکر می‌کردند که باید احساسات‌شان را سرکوب کنند. وولف حرف‌های آن پنج‌شنبه را از روی نوعی صداقت تجربی نوشت، اما حتی او هم تقریباً ادامه نداد و از باب عذرخواهی نوشت: «این‌ها بیش‌تر دردسرنده تا سختی. ما که گرسنه و سرمازده نمی‌شویم.»